77STE JAARGANG No. 10329 MAANDAG 15 FEBRUARI 1960

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redac. . 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Duikboot bij Argentinië een Russische?

De geheimzinnige duikboot in de Golf van Nuevo is waarschijnlijk een Sovjet-vaartuig, aldus AFP dat een welingelichte zegsman aanhaalt die in nauw contact staat met de Argentijnse Marine.

Volgens deze zegsman opereert een flottielje Sovjet-duikboten langs de kust van Patagonie en in de omstreken van de Golf van Nuevo. Zij zouden trachten de ingesloten duikboot te helpen.

De Argentijnse marine bevestigt eerdere berichten dat er twee duikboten in de baai zijn, waarvan een beschadigd.

In diplomatieke kringen in Buenos Aires ging zaterdag het gerucht, dat de Argentijnse autoriteiten geheime besprekingen voeren met de Sovjet-ambassade. Volgens dit gerucht zou men proberen een oplossing voor de kwestie te zoeken. Men zou denken aan de mogelijkheid de duikboot zich te laten overgeven met de oost-Duitse vlag in top. Aangezien Argentinië geen diplomatieke betrekkingen met oost-Duitsland onderhoudt, zou het incident dan verder geen diplomatieke gevolgen behoeven te hebben.

In Buenos Aires zijn zaterdag pamfletten verspreid, waarin wordt verklaard, dat Sovjet-duikboten nooit een aanslag zullen doen op de Argentijnse soevereiniteit. Men neemt aan dat deze pamfletten afkomstig zijn van de Argentijnse communistische partij.

De Britse schout-bij-nacht A. R. Hezlet heeft zaterdag tijdens een bezoek aan Halifax (Nieuw Schotland) verklaard, dat er voor de kust van New Foundland Sovjet-duikboten zijn waargenomen die waarnemingen in het Canadese kustgebied doen. We kunnen er niets tegen doen, zo zei hij, omdat zij buiten de territoriale wateren opereren.

Schout-bij-nacht Clement, de Argentijnse minister van Marine, heeft zondagavond verklaard, dat de vijf Argentijnse oorlogsschepen en de vliegtuigen, die deelnemen aan de jacht op de onbekende duikboot — of duikboten — in de Golfo Nuevo, spoedig zullen trachten de loop der gebeurtenissen te verhaasten. Zaterdag heeft de Argentijnse marine de beschikking gekregen over diepzeebommen, die een uitwerking tot op 250 meter diepte hebben. Tot dusver beschikte men over bommen, die slechts tot 60 meter diepte werkten.

Oppositie verlaat Eilandsraad

Tijdens de hedenmorgen begonnen behandeling in de eilandsraad terzake van o.m. de begrotingen 1960 hebben de eilandsraadsleden der oppositiepartijen de zaal verlaten en dus niet deelgenomen aan de discussies, die zijdens de voorzitter der vergadering, de heer M. P. Gorsira nochtans werden voortgezet.

Nadat de heer Rozendal (D.P.) een uitvoerige beschouwing had gewijd aan o.m. de kapitaalswerken, verbonden aan de begroting, deelde de heer Winklaar (N.V.P.) namens de samenwerkende oppositiepartijen mee, dat voornoemde partijen zelfs niet de indruk wilden wekken, als zou de toestand weer normaal gaan worden, laat staan reeds normaal zou zijn, en derhalve niet aan welke discussie of behandeling in de Raad dan ook wensten deel te nemen, alzo de zaal zouden verlaten. Hetgeen de desbetreffende eilandsraadsleden na voorlezing van de verklaring dan ook deden.

De heer Winklaar liet intussen in zijn verklaring uitkomen, dat de oppositiepartijen voorshands akkoord gaan met een begroting, welke overeenkomt met die, welke eertijds vanwege het thans naar huis gezonden bestuurscollege werd ontworpen en ingediend.

Vooruitlopend op een uitvoerig verslag der vergadering, dat in onze editie van morgen zal worden afgedrukt, zij alvast bericht dat de heer Leito (van de zich noemende K.V.P.) naar aanleiding van een opmerking van de heer Winklaar, dat de voornoemde partij, gelet op het nadrukkelijke verzoek van de bisschop van Willemstad, het praedikaat katholiek onrechtmatig zou voeren, daar tegenin bracht, dat het bestuur van zijn partij de bisschop eertijds heeft bericht ten aanzien van zijn verzoek te zullen medewerken, weshalve de interpretatie zijdens de heer Winklaar moeilijk kon worden aanvaard.

Van redaktiewege zij hierbij aangetekend, dat het woord 'onrechtmatig' inderdaad niet zal kunnen worden gebezigd. Men kan hoogstens stellen 'in strijd met het verzoek'. Voor wat het standpunt van de heer Leito betreft, verwijzen wij naar ons hoofdartikel van vandaag.

Spreek ik met de Amigoe?

As. woensdag gaan we volleyen. Er zijn wedstrijden op de Asientobanen om half vijf. De kampioenen uit de topklassen, jongens en meisjes, zullen uitkomen tegen een selectie uit dezelfde klasse. Na de wedstrijd worden de bekers uitgereikt door de voorzitter van de K.S.C.

o—o—o

Woensdagavond is er een dansuitvoering in het theater Roxy. De uitvoering is onder leiding van Tilly Sperwer—De Groot. Aanvang 8 uur.

o—o—o

Zaterdagmiddag had de eerste inauguratie van verkenners plaats in het Mgr Verrietinstituut. Daarna was er een zeer korte uitvoering van de Mexicaanse zangertjes. Uit de omliggende huizen op Santa Marie was er nogal wat mensen toegestroomd, gratis concert!

o—o—o

En nu een fikse waterklacht. Op Santa Rosa woont een familie met twee kinderen (één baby) die al twee weken zonder water zitten. De baby kan niet gebaad worden, drinkwater moet bij de buren gehaald worden. Al met al een onmogelijke toestand. Het kantoor van de watervoorziening op Scharloo heeft al een week iedere dag beloofd, dat ze zullen komen, tot nu toe is er geen kip geweest....

(Vervolg naar pagina 8)

AMIGOE Mode-show

Wij hebben een maand overgeslagen met onze modeshows. Alle zaken hadden het in januari nogal druk met inventarisatie. Maar nu beginnen we dan weer met frisse moed. We starten zondag 21 januari met een heel speciale show: alléén voor dames. Maar dan ook louter en alleen dames; een vrouwelijke omroepster Mrs. De Jager, vrouwelijk personeel en alleen vrouwelijke gasten. Sonia's Lingerie houdt een speciale show van onderkleding en nachtgoed. Deze show wordt gehouden in de middaguren van half vijf tot half zeven, wederom in Hotel Curaçao.

We verwachten een enorme belangstelling, daar een dergelijke show iets nieuws is. De entree is zoals altijd gratis. Er zijn vier charmante mannequins, die er zeker zorg voor zullen dragen, dat ook deze show weer een succes zal worden. In onze editie van vrijdag komen we er uitvoerig op terug.

Sonia's Lingerie, de gastvrouwe van onze eerstvolgende show, viert vandaag haar driejarig bestaan. Gisteren al hebben velen een kijkje genomen in de étalage, waar de mooie prijzen te zien zijn, waarop alle koopsters tot 20 februari een kansje maken. Het was dan ook vanmorgen in de jubilerende lingerie-zaak al bijzonder druk.

Ook een duikboot bij Curacao?

Naar aanleiding van de berichten over het peilen van een niet-geïdentificeerde onderzeeboot tijdens de oefeningen van de schepen en de vliegtuigen der koninklijke marine in de wateren rondom Curaçao, maakte de marine voorlichtingsdienst het volgende bekend:

Zoals reeds in een eerste reactie op deze berichten werd gesteld, is het feit, dat deze oefeningen worden gehouden en dat de onderzeeboot hr ms „Walrus", daaraan deelneemt, algemeen bekend. Dat het oefenprogramma dus echopeilingen naar zich onder water bevindende en -bewegende voorwerpen zou omvatten, lag voor de hand.

Inderdaad nu werd buiten het gebied, waar hr ms „Walrus" zich volgens het oefenprogramma moest bevinden, een echo opgevangen. De mogelijkheid is niet uitgesloten, dat deze echo werd veroorzaakt door de aanwezigheid van een niet-geïdentificeerde onderzeeboot, doch de waarschijnlijkheid daarvan is niet groot. Niet slechts omdat er geen enkele aanleiding bestaat om te veronderstellen, dat zich een dergelijk vaartuig in deze omgeving bevindt zonder dat het zich kenbaar maakt, maar ook en vooral omdat de echo-apparatuur op de schepen uiterst gevoelig reageert op alles wat zich onder water bevindt en beweegt. Echo's kunnen worden ontvangen van stukken hout, die van wrakken afkomstig zijn, van een potvis of van een dichte school kleine vissen, allemaal dingen, die in de Caraïbische Zee verre van ongewoon zijn. De ontvangen echo's waren niet van zodanige aard, dat een dergelijke herkomst uitgesloten moest worden geacht.

De mogelijkheid, dat de opgevangen echo's de aanwezigheid van een onbekende onderzeeboot hadden verraden was overigens voldoende groot om het betreffende zeegebied na afloop van de oefening nog even met vliegtuigen te verkennen, doch anderzijds was de waarschijnlijkheid van een dergelijke verklaring der opgevangen echo's te gering om daarvoor het oefenprogramma van de schepen te onderbreken. De schepen zijn normaal op de daartoe te voren vastgestelde tijd — des namiddags te drie uur — de haven van Aruba binnengelopen.

De alarmerende indruk, die niet vanwege de koninklijke marine verstrekte berichten over deze aangelegenheid eventueel hebben gemaakt, moet uiteraard voor rekening van de berichtgevers worden gelaten.

Bij deze berichten moge slechts worden aangetekend:

Ten eerste, dat vanuit de vliegtuigen geen peilingen naar onder water bewegende voorwerpen hebben plaats gevonden;

Ten tweede, dat zaterdag geen enkel vliegtuig van de koninklijke marine is opgestegen;

Ten derde, dat in telegrammen van de schepen naar de staf niet is gesproken van „reflexies van een onderzeeboot".

Uiteraard is een mededeling omtrent de echo-peiling van een niet geïdentificeerd voorwerp als een routine-bericht naar Nederland gezonden. Mogelijk zal de onderlinge vergelijking der gegevens van vliegtuigen en schepen, die een dezer dagen plaats vindt, nadere ophelderinggeven.

De desbetreffende berichten over de „onderzeeboot" (waarschijnlijk dus slechts „potvis" versie) verschenen zaterdag in de „Beurs- en Nieuwsberichten").

Telegram UNPOCO

Aan de „Voorzitter der rijksregering, Binnenhof, Den Haag, Nederland" is vanwege het bestuur van UNPOCO, het navolgende telegram verzonden: „Protesteren heftig tegen maatregel plaatselijke hoofd van politie verbieden houden openbare vergadering politieke partijen op Curaçao -Stop- Vindt deze beknotting grondrechten burger van Curaçao".

Antilliaans stilleven

De klad in de politiek

(De Tijd. De Maasbode)

Nieuwe moord in onderwereld

„Amsterdamse Annie" in Rotterdam gewurgd

Opnieuw is in Nederland een moord gepleegd op een vrouw van lichte zeden. Intussen heeft het onderzoek in de zaak van de 28-jarige Annie van der S. („Amsterdamse Annie"), die op een nacht in een hotelletje in Rotterdams binnenstad door wurging van het leven werd beroofd, reeds een aantal aanwijzingen opgeleverd. In overleg met de Rotterdamse officier van justitie, mr H. van Buuren, is een verdachte aangehouden. Ondanks een scherp verhoor heeft de aangehouden man nog geen bekentenis afgelegd.

De vrouw was afkomstig van Katendrecht, waar zij bekend stond als „Amsterdamse Annie"; zij heeft in de nacht van de moord met een man in het hotelletje gelogeerd. Het tweetal heeft zich 's nachts omstreeks half drie in het hotel onder valse naam laten inschrijven en de politie tastte aanvankelijk in het duister over de identiteit van het slachtoffer.

Twee wijkagenten van Katendracht, die te hulp werden geroepen, herkenden de vrouw. De man, die na haar dood in alle stilte uit het hotel was weggelopen, was aanvankelijk onvindbaar. Het signalement, dat de bedrijfsleidster van het hotelletje wist te geven, bood slechts weinig houvast. De Rotterdamse recherche heeft voor het onderzoek contact opgenomen met de Amsterdamse recherche. De vrouw was namelijk pas drie à vier maanden in de Maasstad en was daar dus nog niet ingeburgerd.

In Amsterdam was zij echter een goede bekende; zij had in de onderwereld namen als „Tijger Annie" en de „Leeuwentemster". Deze bijnamen ontleende zij aan haar vroegere circusloopbaan. Zij was toen getrouwd met een Franse dompteur, wiens assistente zij was. Deze man is in 1953 om het leven gekomen toen hij in Londen door zijn dieren werd aangevallen. Sindsdien bewoog de vrouw, die een dochtertje van acht jaar heeft, zich in het Amerikaanse „leven".

Het onderzoek van de recherche gaat verschillende richtingen uit. In onderzoek is echter ook, waarom de vrouw van Amsterdam naar Rotterdam is vertrokken. Zelf zou zij hebben gezegd het in Rotterdam veiliger en rustiger te vinden dan op de in opspraak zijnde Amsterdamse „walletjes".

Afschuwelijk drama in Oostenrijk

Moeder liet haar zoon vermoorden

door diens broer

De Oostenrijkse politie heeft de 52-jarige weduwe Maria Liechteneger gearresteerd die haar jongste zoon de 21 jarige Christian, door een van haar andere zonen liet vermoorden.

De vrouw heeft bekend. Vorige week werden reeds de drie overblijvende kinderen, die van de moord op de hoogte waren, aangehouden. Na een verhoor van vijf dagen vielen de 27-jarige moordenaar Johann, zijn 22-jarige broer Franz en hun 24-jarige zuster door de mand en kon de politie de aanstichtster van het drama arresteren. De vrouw liet haar zoon doden omdat hij op het punt stond te trouwen en haar erfdeel van de boerderij gekregen zou hebben.

De vader had bij testament bepaald dat zijn vrouw de helft van de boerderij zou erven en zoon Christian de andere helft. Maar als Christian zou trouwen zou hij ook het deel van zijn moeder krijgen. Op Oudejaarsavond kwam de familie zonder Christian bijeen en verklaarde de moeder dat Christian, die spoedig zou trouwen, moest sterven. De familieleden waren het daarmee eens, maar niemand wilde de uitvoerder van de plannen zijn. De moeder liet haar twee zoons toen loten met lucifers, Johann trok de kortste en moest zijn broer doden. De volgende dag nam Johann zijn broer mee naar een feestje, goot ether in zijn wijn en bracht de ziekgeworden jongeman naar huis. De weg liep langs een kanaal en daar duwde Johann zijn broer in het ijskoude water waar hij verdronk. De politie dacht eerst aan een ongeluk maar toen sporen van de ether in het lichaam van het slachtoffer werden aangetroffen werden de broers en zuster verhoord waarop de toedracht aan het licht kwam.

Noblesse oblige

De mededeling van zijne hoogwaardige excellentie de bisschop van Willemstad, mgr. J.M. Holterman, in onze editie van zaterdag zal niet hebben nagelaten aller aandacht op te wekken, in het bijzonder de belangstelling van de katholieken, of deze nu lid zijn van de zich noemende K.V.P. dan wel zich van de partij hebben afgekeerd. Zelfs de katholiek, die niet gerekend zou wil1en worden tot de schare van militante zonen en dochters van onze Moeder de H. Kerk zal interesse hebben getoond in wat de bisschop, 'zijn bisschop', heeft gezegd, zeker nu deze er prijs op heeft gesteld om datgene wat hij te zeggen had, afgedrukt te zien op de voorpagina van onze krant.

Het kan derhalve ook zonder meer buiten discussie worden gesteld,dat de 'Amigoe di Curaçao', het katholieke dagblad voor de Nederlandse Antillen het verzoek van mgr. Holterman uiteraard heeft ingewilligd en de bisschoppelijke mededeling niet alleen heeft gedrukt doch er ook de nodige relief aan heeft gegeven.

Ongetwijfeld zullen naar aanleiding van de bisschoppelijke mededeling ettelijke pennen in beweging komen om er nog maar niet van te spreken dat zij ook bepaald wel een rol zal gaan spelen in de conflictsituatie, welke op dit ogenblik op Curaçao bestaat.

De wijze waarop met name in dat laatste verband en door wie dan ook de bisschoppelijke publiktie zou worden gehanteerd zal bepalend zijn voor de kwalificatie 'gebruik' dan wel 'misbruik' der herderlijke proclamatie. De bestempeling 'gebruik' of 'misbruik' hangt evident af van de interpretatie, die men aan de mededeling zou willen geven en van de conclusies die men aan zijn interpretatie zou willen verbinden. Conclusies, die betrekking hebben op de bisschoppelijke mededeling als zodanig ten overstaan van de zogenaamde KVP als zodanig. Het behoeft geen betoog, dat men zich er ook persoonlijk van heeft te vergewissen dat de mededeling is gedaan door niemand minder dan de bisschop van Willemstad.

xxx

Men mag intussen terecht opmerken, dat de bisschoppelijke mededeling geen kennelijke publikatie is in die zin, dat het bij eerste lezing ervan al meteen wel duidelijk is, wat mgr. Holterman precies bedoelt. Wij geloven integendeel, dat velen de mededeling meer dan eens hebben gelezen voor zij een min of meer zuiver beeld hebben gekregen van de werkelijk inhoud ervan. Men kan er dan gevoeglijk de veronderstelling tegenover plaatsen, dat de bisschop zelf de tekst van zijn publikatie meer dan eens heeft doorgenomen voor hij de mededeling in de openbaarheid stelde. De aangelegenheid, die monseigneur aan de orde stelt, is nogal subtiel.

Er zullen er wellicht zijn, die in een stemming van 'Eindelijk' of van 'Nu komt het' enthousiast begonnen zijn de bisschoppelijke mededeling te lezen en na lezing min of meer teleurgesteld de krant terzijde hebben gelegd. Zij hadden wellicht verwacht of gehoopt - in goeden gemoede overigens - dat de bisschop in zijn verklaring verder zou zijn gegaan in een uitspraak over de zo-genoemde KVP dan de bisschop zelf kan en wenst.

Men mag niet nopen, noch verwachten, dat een bisschop zou treden buiten de typische zielzorgelijke opdracht van zijn hoge ambt, zeker niet wanneer hij zich dan zou begeven op een terrein - het politieke - dat het zijne niet is en niet mag zijn. Dit betekent overigens niet, dat een bisschop het woord politiek zelfs niet in de mond zou mogen nemen. Immers, het is evident, dat een bisschop - om niet te zeggen: juist een bisschop - recht van spreken heeft wanneer - andersom - de politiek het vlak van de zielzorg gaat raken en zeker, wanneer de bisschop van oordeel is, dat zulk een raken ten nadele is van de zielzorg. Dat zielzorg en politiek een relatie met elkaar hebben waar - met name - een katholiek zich met politiek en bij voorkeur met een katholieke politiek kan bezig houden, c.q. moet bezig houden neemt niet weg dat steeds de zielzorger op zijn eigen terrein verantwoordelijk is - voor de moraliteit - maar daarom niet tevens voor de terrein van de politiek dan ook op het hare.

Het predikaat 'katholiek' is in bepaalde verbindingen - met name bij 'katholiek geloof', 'katholieke moraal', 'Katholieke Kerk' nadrukkelijk verbonden aan - laat ons zeggen: het 'fiat' van de kerkelijke overheid. Noch in theorie, noch in praktijk wil dat evenwel zeggen, dat dit predikaat in alle gevallen zulk een fiat in zich besloten houdt, de nadrukkelijke zekerheid derhalve dan wel een goedkeuring, waar de katholiek zich toe verplicht weet of rekening mee heeft te houden. De waarde en de betekenis van de kwalificatie 'katholiek' is afhankelijk van het begrip, het onderwerp, de situatie dan wel de omstandigheden, waaraan zijdens de katholieke overheid dat predikaat is toegevoegd. Men denke hierbij aan het 'wereltlijk' vlak. Zonder moeite is het verschil in waarde te onderkennen tussen het predikaat 'koninklijk' in de relatie tot 'huis' of 'besluit' en datzelfde predikaat in verbinding met b.v. voetbalbond.

MEDEDELING

Op grond van de REDENEN VAN ZIELZORG, die de bisschop van W'stad ertoe hebben bewogen het hoofdbestuur van de zich noemende Katholieke Volkspartij nadrukkelijk te verzoeken het predikaat "katholiek" niet meer te gebruiken, onderschrijven wij uiteraard dit verzoek van de bisschop.

Wij bepalen derhalve dat zolang het betrokken partijbestuur het verzoek van mgr. Holterman niet heeft ingewilligd, officiele aan ons blad gerichte mededelingen of verklaringen vanwege of namens de partij of het bestuur dier partij niet in ons blad zullen worden gepubliceerd, ook niet wanneer deze mededelingen of verklaringen als ingezonden stukken zouden worden aangeboden

Hoofdredactie.

xxx

Terugkerend naar de mededeling van de bisschop en nog eens stellend dat de politiek, een politieke partij, haar eigen verantwoordelijkheid heeft te dragen, zal het eenieder duidelijk zijn dat in de bisschoppelijke publikatie het algemene moet worden onderscheiden van het bijzondere, ook al kan niet worden ontkend, dat in de praktijk deze twee aspecten elkander zeer nauw raken.

De zielzorgelijke essentie van de publikatie van de bisschop heeft met het geweten van doen. Wat de bisschop - in het algemeen - mededeelt is dat een katholiek in geweten niet verplicht is zich te binden aan een katholieke politieke partij op grond van het predikaat 'katholiek'. Wanneer men dan zou vragen: op grond van wat dan wel? - is het woord niet aan de bisschop maar is de verantwoordelijkheid aan de zich katholiek noemende politieke partij. Niet het predikaat 'katholiek' doch de politieke partij, haar bestuur, haar program en de wijze waarop dit program wordt nageleefd en uitgewerkt vormen de factoren, waarop het geweten van de katholiek een 'ja' dan wel een 'neen' zal uitspreken.

Overigens is dat dus helemaal geen nieuws. De bisschop onderschrijft een uitspraak die zonder meer logisch is. Het feit evenwel, dat de bisschop het noodzakelijk heeft geoordeeld om nadrukkelijk - en op dit ogenblik - zijn mededeling te doen bepaalt het bijzondere facet aan de bisschoppelijke publikatie.

xxx

De Katholieke Kerk staat boven de partijen, zulks ligt in Haar roeping en taak besloten. Dat de bisschop nader gepreciseerd zegt, dat de Katholieke Kerk in de Nederlandse Antillen boven de partijen staat, beduidt bepaald niet, dat de Katholieke Kerk op de regel zou maken. Integendeel bedoelt zijne hoogwaardige excellentie te benadrukken, dat gelet op de plaatselijke omstandigheden, met name in de Nederlandse

(Vervolg naar pagina 2.)

Amigoe di Curacao 1910

Bonaire

De moeilijkheden, die de visschers van Bonaire ondervinden van het Venezolaansche zoutmonopolie, zijn aan de Regeering bekend. Indien het mogelijk blijkt in den bestaanden toestand verbetering te brengen, zal zij zeker niet nalaten de daartoe noodige stappen te doen.

St. Martin

Voor zoover den Minister bekend bestaan er geen proefvelden voor de katoencultuur op dit eiland en werd van Gouvernementswege steeds zaad van goede hoedanigheid verstrekt (zie o.a. bladz. 18 van het Koloniaal Verslag van 1905).

Goudmaatschappij Aruba

Met voldoening vernemen wij, dat men het eindelijk eens is geworden over de voorwaarden en er zeer grote kans bestaat, dat het Gouvernement aan deze Maatschappij een concessie van langeren duur zal verleenen.

Van harte hopen wij, dat dit spoedig geschiede en de goudwinning blijve in handen der Arubanen.

Waardig geschrijf?

Het heeft me inderdaad niet verbaasd dat de redactie van de Amigoe niet geschroomd heeft om uit privé moeilijkheden van de heer Fernando Yrausquin politieke munt te slaan. Dit was n.l. te verwachten van een christelijke dagblad zoals de Amigoe di Curaçao.

In de eerste plaats heeft de Amigoe getracht te laten blijken alsof de regering van de Nederlandse Antillen ten koste van de goede relaties met Venezuela, de heer Yrausquin zou trachten te verdedigen. Toen bleek dat deze redenering niet op zou gaan heeft men willen terugkrabbelen (zie hoofdartikel F. Yrausquin keert terug naar Venezuela), maar gisteren heeft men weer getracht de naam Yrausquin in een kwaad daglicht te stellen door te beweren dat de heer Yrausquin onder politionele begeleiding terug is gekeerd. Men probeert zich te dekken door te zeggen dat dit in Venezolaanse kranten heeft gestaan.

De redactie van de Amigoe heeft helemaal geen moeite gedaan om achter de ware geschiedenis te komen. Hoewel men bij de redactie van de Amigoe drommels goed weet dat er op Curaçao twee broers van de heer F. Yrausquin woonachtig zijn, heeft men deze nooit om inlichtingen gevraagd.

In de Venezolaanse pers (Universal, El Nacional, Ultimas Noticias en El Mundo) van 11 Februari is een verklaring van de heer Fernando Yrausquin gepubliceerd, waarin hij in het publiek verklaart wat de ware toestand is Deze verklaring is nooit door de Amigoe gepubliceerd. Zou men hier kunnen spreken van het expres niet willen publiceren? Indien dit niet het geval is dan zou het geen kwaad kunnen, indien U deze verklaring die hieronder volgt zou willen publiceren.

(Is zaterdag gepubliceerd. Red.)

Sinds de redactie van de Amigoe zich schijnbaar specialiseert om familie- relaties van politici op de voorgrond te brengen, doet het vreemd aan dat men niet bekend heeft gemaakt dat de heer Viceiza die door de politie op Curçao is gearresteerd in verband met het besmeuren van het standbeeld van H. M. de Koningin, een neef is van de ex-gedeputeerde van de N.V.P., de heer Juancho Evertsz (de heer F. Yrausquin is ook maar een neef van Minister Yrausquin). Verder zal ik met belangstelling afwachten, of men de verklaringen die een zekere Godet, gisteren voor de rechter heeft afgelegd waarbij de naam van diezelfde neef van Juancho Evertsz werd genoemd, vandaag in de Amigoe zal worden gepubliceerd.

Indien men werkelijk van de zijde van uw krant zoveel waarde hecht aan publicaties van de Venezolaanse pers, is het ook te verwonderen dat men in uw krant, het artikel van Ultimas Noticias (de krant met de grootste oplaag in Venezuela) waarin met koppen van een hele pagina breedte werd beweerd dat de oppositie partijen een verdrag hebben gesloten om tegen het Koninklijk besluit te strijden en anexatie met Venezuela te vragen, niet heeft gepubliceerd. Volgens ditzelfde artikel zou de nieuw te vormen Venezolaanse staat die zou bestaan uit Curaçao, Aruba en Bonaire de naam moeten hebben van Almirante Brion. Dit alles in aanmerking nemende kan ik alleen maar tot de conclusie komen dat de Amigoe niets anders is dan een partijblad van de N.V.P. Dit op zichzelf is helemaal niet erg, maar het zou toch prettig zijn indien de Amigoe dit openlijk verklaarde, zodat zijn lezers dit ook van te voren weten. U dankend voor de plaats ruimte, verblijt ik

Hoogachtend,
A. A. Jonckheer

NASCHRIFT

Neen, onwaardig!

Wanneer men de inhoud van de hierboven afgedrukte brief om te beginnen alvast toetst aan de werkelijke publikaties, die terzake van de affaire F. Yrausquin in de „Amigoe di Curaçao" zijn afgedrukt, dan mag men naar onze smaak dit schrijven tenminste toch wel kenschetsen als een voorbeeld van verhitte gemoederen, die de werkelijke gang van zaken niet kunnen of niet willen zien. Waar de brief zo nadrukkelijk op de laatstgenoemde mogelijkheid wijst, wensen wij er even nadrukkelijk op te reageren.

Men zal er als weldenkende lezer niet aan kunnen ontkomen, dat de briefschrijver zo niet wetens en willens dan tenminste niet conform de waarheid de „Amigoe di Curaçao' 'in de schoenen probeert te schuiven, dat de aan de zaak Yrausquin gewijde publikaties van de Amigoe-redaktie afkomstig zijn inplaats van niet anders dan een weergave te zijn van berichten, die in de Venezolaanse kranten zijn verschenen. Wanneer men zo duidelijk bezijden de waarheid een redenatie opzet is het al bij voorbaat evident, dat conclusies, die men dan gaat trekken al evenmin iets van doen kunnen hebben met de waarachtigheid.

Ter staving van wat wij hierboven zeggen zij de navolgende zinssnede uit de brief van de heer Jonckheer aangehaald — een bewering, die de briefschrijver gebruikt om de conclusies aan het begin van zijn brief grond te geven.

„Maar gisteren heeft men (de Amigoe dus Red.) weer getracht de naam Yrausquin in een kwaad daglicht te stellen door te beweren dat de heer Yrausquin onder politionele begeleiding terug is gekeerd. Men (de Amigoe dus Red.) probeert zich te dekken door te zeggen dat dit in Venezolaanse kranten heeft gestaan".

De Amigoe heeft niets beweerd. De Amigoe heeft overduidelijk met naam en toenaam geschreven, dat er beweerd wordt. De „Amigoe" behoeft zich voor wat de duidelijk zo gestelde berichtgeving betreft bepaald niet te proberen zich te dekken en zeker niet „door te zeggen dat een en ander in Venezolaanse kranten heeft gestaan", want de bewuste berichten HEBBEN in de Venezolaanse kranten gestaan! Het is bepaald niet de „Amigoe di Curaçao" geweest die de distributie van de bewuste „El Nacional" heeft tegengehouden. Waarschijnlijk weet de briefschrijver bijzonder goed, wie dat wel is geweest....

De „Amigoe di Curaçao" heeft en zulks in tegenstelling tot een ander plaatselijk blad, dat eveneens persberichten uit Venezolaanse kranten aanhaalde! — wel degelijk inlichtingen ingewonnen en met name bij die instantie — de R.V.D. — welke in verband met het feit, dat (alweer) de Venezolaanse persberichten o.m. de politie te Curaçao erbij betrokken — die inlichtingen kon geven en ook gaf. Bij herhaling heeft de „Amigoe di Curaçao" de verklaringen van de R.V.D. afgedrukt.

Er is — en wij mogen nu toch wel op een "wetens en willens" over stappen — toch wel op aparte wijze getornd aan waarheid en redelijkheid om in verband met een en ander te durven stellen dat de Amigoe niets heeft laten horen over de „annexatie"-reportage in een Venezolaanse krant, terwijl het ALLEEN dezelfde Amigoe di Curaçao is geweest, die

a. de reportage heeft gesignaleerd

b. nadrukkelijk haar afkeuring heeft uitgesproken over dit soort geschrijf

c. ook nu weer informaties heeft ingewonnen, die zelfs resulteerden in een EEN OFFICIELE VERKLARING VAN DE ANTILLIAANSE REGERING.

Wanneer het fragment uit de brief van de heer Jonckheer, dat begint met de woorden "Sinds de redactie van de Amigoe zich specialiseert..... op waarheid zou berusten - stel dat eens - dan is de heer Jonckheer verder in dat fragment toch wel bijzonder enthousiast bezig om als pot te verwijten, dat de ketel zwart ziet. Overigens behoeven wij om ook deze beschuldiging van de briefschrijver aan de kaak te stellen er slechts aan te herinneren, dat het - alweerde "Amigoe" is geweest, die ook voor wat in de Venezolaanse pers gepleegde verbinding van de heer F. Yrausquin met minister Yrausquin betreft erop gewezen heeft, dat de desbetreffende relatie niet juist was.

Voor wat de heer Godet aangaat hebben wij diens berecnting in de krant van zaterdag jammerlijk gemist en hebben wij dus ook niet gehoord-en overigens tot dusver ook elders niet gelezen-wat de rechter en de heer Godet zoal hebben opgemerkt. Men kan dat „jammerlijk" gevoeglijk van ons aannemen gelet op het feit dat de "Amigoe" zonder zich overigens op de (actualiteits) borst te kloppen de primeur had van de aanhouding van de heer Godet. Overigens vinden wij het alleen maar dom in politiek verband met de heer Godet te schermen, hoe en door wie dan ook. Dat de justitie zich gelukkig en nadrukkelijk van dit soort armzalige politiek distancieert bewijst wel de uitspraak van de rechter: 14 dagen hechtenis wegens het organiseren van een betoging zonder toestemming van het wettig gezag.

Het komt ons voor, dat we echt niet verder op deze — wat ons betreft — wel evident onze krant beledigende brief hoeven in te gaan. Of het zou moeten zijn, dat we, gelet op al het bovenstaande, bij voorbaat meedelen, dat wij uiteraard niet wensen te reageren op het verwijt dat men de Amigoe nog zou kunnen maken, namelijk: dat de „Amigoe" op grond van dit soort geschrijf van de heer Jonckheer — dat zaterdag al in huis was — maar gauw de inhoud van de verklaring (advertentie) van de heer Yrausquin heeft opgenomen. De wijze waarop de Amigoe een affaire, die „in het nieuws" was (en niet omdat de persoon in kwestie een Yrausquin was, maar omdat een belangrijke krant werd verdonkeremaand en de bewuste persoon (Jansen voor ons part) op Curaçao was!) zal iedereen ons wel doen geloven, wanneer wij meedelen, dat het bericht „Affaire Yrausquin" in onze editie van zaterdag al op de zetterij was voordat de brief van de heer Jonckheer op ons bureau werd gedeponeerd. Wie van ons — de heer Jonckheer of de Amigoe — politieke munt fabriceert is waarzichtig een overbodige vraag!

In het algemeen moge met name diegenen, die hoe dan ook in het huidige conflict op Curaçao betrokken zijn, ons welgemeend advies worden gegeven er dezer dagen moeite voor te doen onze krant in haar geheel te lezen, en niet slechts een enkel bericht, om nog maar niet te spreken van een fragment van een bericht, opdat men zich niet, zoals de heer Jonckheer, overgeeft aan een subjectiviteit — om het woord tendentieus niet te bezigen — welke naar onze overtuiging slechts belachelijk maakt. Men komt dan toch ook bepaald niet tot de conclusie als zou de „Amigoe", volgens de heer Jonckheer „niets anders zijn dan een partijblad van de N.V.P." Ook voor Curaçao mag toch waarachtig wel de simpele logica gelden, dat men uit een „tegen de een" niet zonder meer maar kan distilleren een „voor de ander".

Volledigheidshalve zij in verband met het predikaat „christelijk dagblad", dat de heer Jonckheer in zijn brief de „Amigoe di Curaçao" toekent, ietwat nader gepreciseerd gezegd, dat de „Amigoe di Curaçao" een katholiek dagblad is dat, juist daarom, dusdanig is geroepen tot en nadrukkelijk gericht op het achterhalen en signaleren van de waarheid en de rechtvaardigheid, dat de krant krant zich niet KAN en ook niet WIL binden aan welke politieke partij dan ook.

Redactie

POLITIE

Zondagmiddag om drie uur — het rustuurtje bij uitstek, dunkt ons — werd in een woning op Monteverde assistentie verzocht: een man zou daar zijn vrouw willen vermoorden. Toen de patrouille arriveerde, bleek de vechtpartij net afgelopen te zijn, hoewel de man voor de zekerheid nog een mes in zijn hand hield. Bij onderzoek bleek het allemaal wel mee te vallen. De man verklaarde zijn vrouw het mes te hebben afgenomen, terwijl de vrouw op haar haar beurt beweerde, dat haar echtvriend het steekwapen eigenhandig tussen de vaat vandaan had gehaald. Hoe het ook zij, hij had haar in ieder geval een paar klappen gegeven. De patrouille heeft de man ter kalmering en ontnuchtering meegenomen.

Zondagavond om half tien zag een politie-agent een man in een auto rijden, van wie hij zeker wist, dat hem de rijbevoegdheid was ontzegd. Hij hield de clandestiene rijder aan, en wilde juist het portier van de auto openmaken, toen de man vol gas gaf en er vandoor ging. Een uur later meldde de overtreder zich bij de hoofdwacht met een tamelijk doorzichtige smoes: hij zou zich thuis even hebben willen verkleden, voordat hij bij de politie verscheen. Men heeft de man toen maar ingesloten.

Om een uur of elf zaterdagavond kwam een man zwaar onder de invloed bij zijn ouders thuis, en verklaarde met hen te willen vechten. Toen zijn vader en moeder niet op zijn voorstel ingingen, liep hij naar buiten en vernielde daar de voorruit en de linnen kap van de wagen van zijn zwager. Toen vond iedereen het welletjes. Een patrouille heeft de man meegenomen.

Zondagmorgen om kwart over negen deelde een bewoonster van de Angloweg aan de centrale post mee, dat de buurman en haar as. schoonmoeder voortdurend beledigingen toevoegde, en wel op een tamelijk originele manier. Hij gebruikte er namelijk een amplifier bij, zodat de hele buurt kon meegenieten. Op de post Rio Canario heeft men de zaak toen verder uitgezocht.

Zondagmiddag vroeg een man op de Juan Hatoweg om assistentie. Het bleek een vader te zijn, die zich beklaagde over het feit, dat zijn zoon, wanneer die zich een stuk in zijn kraag had gedronken, zo verbazend oneerbiedig sprak tegen zijn oude heer. De politie wist echter iets, dat de vader zelf misschien niet zo in de gaten had, namelijk, dat deze met drinken ook nogal aardig terecht kon, en het in dat opzicht nog steeds won van zijn zoon. Toen kwam uit, dat een half uur eerder vader en zoon samen op de Brazilweg een bewoonster aldaar hadden lastig gevallen, een feit, waarvan de vrouw inmiddels aangifte had gedaan. Hoewel hier dus zowel van pot als van ketel sprake was, is de zoon voor de goede orde onder handen genomen.

Een bewoonster van de Fleerchiweg deelde zaterdagavond aan de politie mee, dat haar zoontje, dat boodschappen was gaan doen, zonder geld was thuisgekomen. De portefeuille met het resterende bedrag had hij eventjes langs de kans van de weg gelegd, om appeldam te kunnen plukken. Toen het ventje daarmee klaar was, bleek het geld verdwenen.

In de Arnhemstraat botsten vannuacht omstreeks half twee een jeep en een bestelwagen. De vermoedelijke oorzaak is, dat een van de twee chauffeurs achter het stuur in slaap is gevallen en daardoor op de linkerweghelft verzeild is geraakt. De inzittende van de bestelauto viel uit de wagen en moest zich onder doktersbehandeling stellen, evenals een passagier van de jeep, die met zijn rechterarm door de voorruit vloog.

Het was een vruchtbaar weekend, dat de processen-verbaal betreft. Het waren er liefst 73. Eenenveertig maal werd assistentie verleend, en 21 aanrijdingen veroorzaakten een schade van 7610 gulden.

Noblesse oblige

Vervolg van pag. 1

Antillen, de Kerk boven de partijen wenst te staan.

Men kan de bisschoppelijke publikatie ook nog „algemeen" noemen waar zij stelt, dat de bisschop, gelet op het vlak hierboven gezegde, dus ook liever niet heeft dat — bij wijze van spreken — welke partij dan ook het predikaat „katholiek" voert, omdat dit predikaat, dat weliswaar ook, maar beslist anderszins, gesteld is in „katholieke overheid", verwarring (zou kunnen) sticht(en), waar men dit predikaat in verband dus met de politiek als een bestempeling zou (kunnen) beschouwen van een goedkeuring vanwege de kerkelijke overheid van de door die partij gevoerde politiek.

Wij wensen het woord „goedkeuring" te gebruiken in die zin, dat de katholiek er in geweten tenminste rekening mee heeft te houden. Wij bedoelen dus bepaald iets anders dan „instemming", met welke gevoelswaarde het predikaat „katholiek", verbonden aan een politieke partij, beslist wel te maken heeft, althans op het ogenblik, dat de bisschop goedkeurt, dat een politieke partij dit predikaat voert. Wij spreken met opzet over „op het ogenblik dat" om meteen te kunnen stellen, dat vanaf dat ogenblik de desbetreffende politieke partij, c.q. het bestuur ervan, zich nadrukkelijk de verplichting en de verantwoordelijkheid op de schouders legt, zich in het bedrijven van de politiek de „onderscheiding" vanwege de kerkelijke overheid (zo kan men in dit verband het predikaat „katholiek" het best kwalificeren) waardig te tonen. Nogmaals: de waarde en de betekenis van het predikaat „katholiek", gekoppeld aan een politieke partij, worden — nadat de bisschop het predikaat heeft verleend — voortaan bepaald door de politieke partij, te weten: de leiding ervan. Noblesse oblige!

Andersom geredeneerd kan regelrecht worden gesteld, dat de vlag de lading beslist niet dekt. Een politieke partij, die, naar binnen toe maar vooral naar buiten uit, de kerkelijke onderscheiding in het predikaat „katholiek" niet als een bepaalde verplichting wenst te erkennen en na te komen of — nog erger — in strijd zou handelen met die verplichting en zich intussen, vooral naar buiten uit, zou dekken met of verschuilen achter het predikaat „katholiek" maakt zich voor eigen verantwoording en op grove wijze schuldig aan het misbruiken van datzelfde predikaat.

Dit alles zij nog steeds in het algemeen gesteld. Doch intussen menen wij voor eigen rekening zoals gezegd een bijzonder aspect in de mededeling van de bisschop te zien, waaruit — opnieuw voor onze rekening — bepaalde conclusies kunnen worden getrokken.

Men kan, geloven wij, het oordeel van de bisschop, dat het predikaat „katholiek" in het onderhavige verband in zielzorgelijke zin verwarring sticht in relatie zien met de omstandigheid, dat ons volk — door allerhande omstandigheden, die men ons volk onder geen beding zou mogen verwijten — zijn bewust-zijn der katholieke beginselen nog niet in voldoende mate heeft vermogen te confronteren met een volwaardige politiek in het algemeen en een volwaardige katholieke politiek in het bijzonder, laat staan, dat het zich vanuit zijn katholiek-zijn een duidelijk standpunt ten opzichte van een politiek heeft kunnen vormen. Doch men mag naar onze overtuiging tegelijkertijd het oordeel van de bisschop verbonden zien aan het verzoek, dat monseigneur aan het bestuur van de zich noemende K.V.P. heeft gericht, het predikaat katholiek niet meer te voeren.

Het is bepaald niet nodig bij het trekken van een duidelijke conclusie de bisschoppelijke proclamatie buiten het vlak van de eigenlijke zielzorg te zien. Integendeel. Men kan aan de hand van de tekst der mededeling die situatie getekend zien, die wij aan het begin van dit artikel stelden, namelijk die, waarbij de politiek nadelig werkt op het eigen terrein van de zielzorg.

Het bijzondere, dat men naar ons oordeel uit de mededeling van de bisschop kan puren ligt, wat ons betreft, klaar en duidelijk besloten in:

a. de stelling, dat mgr Holterman in principe had kunnen volstaan met te onderschrijven van wat in het algemeen geldt bij de waardetoekenning van het predikaat „katholiek" aan de naam van een politieke partij verbonden;

b. de vraag of het nadrukkelijk verzoek aan het bestuur van de zo-genaamde K.V.P. de naam te veranderen, door de bisschop zou zijn gedaan indien algemeen bekend zou zijn en ervaren, dat de zich noemende K.V.P. het predikaat „katholiek" in alle opzichten in acht zou hebben genomen en waardig zou hebben getoond;

c. de omstandigheid, dat het bestuur van de K.V.P. het nadrukkelijk verzoek van de bisschop tot dusver niet heeft ingewilligd, waarbij het zich derhalve tenminste alvast niets blijkt aan te trekken van de bezorgdheid van de bisschop over de verwarring, die het in politiek verband gebruikt predikaat „katholiek" op zichzelf al sticht.

xxx

Men moet aan de hand van de in de bisschoppelijke publikatie gestelde feiten gevoeglijk stellen, dat het bestuur van de zo-genaamde K.V.P. zelf alle wegen tot commentaar of een eventuele verdediging heeft afgesloten. Dit moet ook ons volk zonder meer duidelijk zijn. Er is nog slechts één weg open, doch het ziet er niet naar uit, dat deze zal worden bewandeld.

voor vandaag en morgen

Bioscopen

MAANDAG

Cinelandia 7.00 en 9.00 uur:
„Echame a mi la culpa" geheel in het spaans.
Roxy 7.00 en 9.00 uur:
„Carry on teacher" - „Kop op, kiezen op elkaar" in het engels met spaanse tekst.
West-End 7.00 en 9.00 uur:
„Three striped in the sun" in het engels met spaanse tekst.
Caribe 8.00 uur:
„Woman obsessed"
Royal 8.00 uur:
„Rock around the clock"
Theater Suffisant
„Tarzans greatest adventure" in het engels met spaanse tekst.

DINSDAG

Cinelandia 7.00 en 9.00 uur:
„Echame a mi la culpa" geheel in het spaans.
Roxy
„Carry on teacher" „Kop op, kiezen op elkaar" in het engels met spaanse tekst.
West-End 7.00 en 9.00 uur:
„Lawless eighties" in het engels met spaanse tekst.
Theater Suffisant
20.00 „In de lucht naar het schavot" in het frans met Nederlandse onderschriften.
Royal:
„Careless years"
Caribe 8.00 uur:
„Distand drums"

ALLERLEI

DINSDAG

20.00 uur: Halfjaarlijkse Algemene vergadering (Nablo gebouw te Mundo Nobo)
J.P.F.
20.30 uur: Vergadering Bestuur- en Wijkcommissies.
Tharcisius Club
19.30 Spreekbeurt van mej. Maria Tore, lid van de J.O.C.

Pres. Betancourt houdt feestrede

Op de eerste verjaardag van de nieuwe Venezolaanse grondwet heeft president Betancourt zaterdagavond voor ruim honderdduizend toehoorders op een groot plein te Caracas, een lange rede houden, waarin hij een overzicht gaf van wat de Venezolaanse regering in een jaar heeft tot stand gebracht. Hij kondigde aan, dat hij op 19 april aan het parlement en aan de natie een vierjarenplan, zal aanbieden voor een hervorming van het leven in Venezuela in economische, sociaal en politiek opzicht.

In een Reuterbericht wordt gesproken van 60.000 aanwezigen. Betancourt deelde voorts nog mede, dat in de olieindustrie een collectieve arbeidsovereenkomst zal worden aangegaan tussen de oliemaatschappijen en de olievakbonden, waardoor de salarissen en de sociale maatregelen voor de werknemers alsmede hun levensomstandigheden, zullen worden verbeterd.

De president wees op de noodzaak van het stimuleren van buitenlandse investeringen, doch in een zodanige mate, dat daardoor een efficiente bijdrage zal worden geleverd aan 's lands natuurlijke hulpbronnen.

Gedurende zijn bewind zullen, aldus president Betancourt, aan buitenlandse ondernemingen nieuwe olieconcessies worden verleend. Een nationale oliemaatschappij zou binnenkort haar werkzaamheden aanvangen.

CUBA doet „zoet" tegen RUSLAND

De Sovjet-Unie en Cuba hebben een overeenkomst getekend waarbij de Sovjet-Unie vijf miljoen ton suiker van Cuba in een periode van vijf jaar zal afnemen, aldus is van gezaghebbende zijde te Havana vernomen. Ook zal de Russische regering de Cubaanse regering een crediet geven van honderd miljoen dollar tegen een rente van 2½ pct. met een looptijd van 12 jaar.

De Sovjet-Unie en Cuba zijn overeengekomen de kwestie van het hervatten der diplomatieke betrekkingen te gelegender tijd nader te bezien. Dit wordt gezegd in een communique over de besprekingen, die in Havana zijn gevoerd door premier Fidel Castro en de Russische plaatsvervangende premier Anastas Mikojan.

Mikojan is na zijn verblijf van tien dagen op Cuba naar Moskou teruggekeerd.

Uit de Pers

Onder de kop: „Een bedenkelijke stap inzake Curacao" en de onderkop: „Opzet was een wankel bewind in stand te houden" zegt in Nederland „Het Vaderland" van 9 februari in een artikel „van geachte zijde" het navolgende:

Wie de jongste gebeurtenissen betreffende Curacao goed wil begrijpen, dient te weten, dat de Curacaose eilandsraad bestaat uit 21 leden, en dat de laatste verkiezingen de volgende uitslag hadden: Nationale Volkspartij (NVP), de partij van mr. dr. da Costa Gomez, negen, Curacaose Onafhankelijke Partij (COP) een, Katholieke Volkspartij (KVP) twee, Demokratische Partij (DP), de partij van premier Jonckheer, negen zetels.

Doordat voor de landsverkiezingen in de Nederlandse Antillen, anders dan voor de eilandelijke verkiezingen voor de eilandsraad, het evenredig kiesstelsel niet werd ingevoerd, kon in het land, voornamelijk met behulp van Bonaire en de Bovenwinden, de minderheid aan bod komen; op Curacao hevig bestreden dooor NVP, COP en KVP, waarbij de laatstgenoemde een opvallende activiteit toonde. Begin 1959 ging echter op Curaçao 't gerucht, dat 't bestuur van de KVP een afspraak gemaakt had met de DP, dat de KVP na de eilandsraadverkiezingen zou overlopen voor een ministerzetel in de landsregering. Dit werd door het partijbestuur met klem tegengesproken, en vele katholieke kiezers voelden zich dan ook bedrogen, toen het gerucht later bewaarheid werd. Mr. I.C. Debrot, de lijstaanvoerder van de K.V.P., kreeg de zo gretig begeerde ministerszetel in de landsregering en in de eilandsraad kon de DP nu samen met de KVP de schrale meerderheid van 11 tegen 10 vormen. Bij de benoeming van de gedeputeerden, die men de wethouders van het eiland zou kunnen noemen, bleek echter, dat de DP-er Rosario het overlopen van de KVP waardeloos gemaakt had door een nieuwe partij op te richten en een coalitie te vormen met NVP en COP.

Woordvoerder van de coalitie was toen de NVP-er Cathalina, een jong advocaat met plaatselijk praktizijnsdiploma. Toen het om de bezetting van diverse eilandelijke posten ging, wilde hij ook een plaats aan de eilandelijke staatsruif hebben. De onderhandelingen duurden hem blijkbaar te lang, want al spoedig hield dezelfde Cathalina een „speech" in de eilandsraad, waarbij hij zijn oude makkers van corruptie betichtte en zijn overlopen naar de tegenpartij openbaar maakte. Het fulmineren tegen corruptie belette hem echter niet even later als referendaris van een landsdepartement te verschijnen met een [illegible] Antilliaanse guldens. Bevreemdend is ook, dat op het departement tevoren slechts één referendaris was en dat, alhoewel deze functionaris overgeplaatst werd, niet Cathalina, doch een ander in zijn plaats kwam. Men vraagt zich dan ook op Curacao af, wat Cathalina in de nieuw gecreëerde en hoogbetaalde positie uitvoert. Volgens een bericht in het blad „Amigoe" zou de gouverneur nog steeds niet het aanstellingsbesluit getekend hebben, alhoewel Cathalina al ongeveer een half jaar het salaris als referendaris toucheert.

Het overlopen van Rosario is niet met dat van Cathalina te vergelijken, want Rosario met zijn nieuwe partij heeft, naar welingelichte waarnemers oordelen, voldoende kiezers achter zich om het behouden van zijn zetel in de eilandsraad te rechtvaardigen, terwijl Cathalina niemand achter zich heeft en dus de kiezers van zijn oude partij zwaar dupeert. Weer anders ligt het overlopen van het bestuur van de KVP. Zeer vele leden zijn het niet eens met de ommezwaai. Of deze leden thans, naar men wel eens hoort beweren, de overgrote meerderheid van de katholieke kiezers vormen, kan slechts door nieuwe verkiezingen aan het licht komen. Op Curacao wordt trouwens ook beweerd, dat de bisschop aan de KVP het recht om zich „katholiek" te noemen, ontzegd heeft.

Uit deze warboel van overloperij verkreeg men het resultaat, dat Curacao onbestuurbaar werd. Het eilandsbestuur werd in alles tegengewerkt, waar het de medewerking van de eilandsraad nodig had, en dat geldt voornamelijk voor het beschikbaarstellen van de voor het bestuur noodzakelijke geldmiddelen. De eilandsraad eiste het aftreden van het eilandsbestuur, omdat het niet meer op de meerderheid van de raad steunde. Het eilandsbestuur daarentegen achtte de eilandsraad niet meer representatief en nam het standpunt in, dat nieuwe verkiezingen behoorden te worden gehouden.

Realiseert men zich goed het hele gedoe met het overlopen, dan is er alleen maar een beetje gezond verstand voor nodig om tot de conclusie te komen, dat de controverse tussen eilandsbestuur en eilandsraad op behoorlijke wijze slechts opgelost kan worden door nieuwe verkiezingen. Kennelijk heeft de landsregering als voornaamste tegenstander van het eilandsbestuur dat niet aangedurfd. Men meende een goed middel te hebben gevonden om de gehate oppositie uit het eilandsbestuur weg te werken. Voorzien van een geheim rapport, dat „grove verwaarlozing" van de plichten van het eilandsbestuur moest aantonen, gingen twee landsministers op reis naar Nederland, terwijl voor het doel van de reis andere redenen werden opgegeven. De rijksregering moet wel zeer onder de indruk van het geheime rapport gekomen zijn, want in Curacao werd men plotseling verrast door een decreet, waarbij het eilandsbestuur uit zijn functie ontheven en de gezaghebber in de plaats daarvan gesteld werd. Dit kan men gerust een dictatoriale maatregel noemen.

Het is een algemeen erkend principe, dat hij, die van iets beschuldigd wordt, de gelegenheid krijgt, zich te verdedigen. De rijksregering heeft dit niet gedaan, doch op grond van eenzijdige voorlichting onverwijld gehandeld. Voor deze zeldzame spoed zal een verklaring gegeven moeten worden.

De wettelijke basis van het decreet ligt in het [illegible] „grove verwaarlozing". Wat men ook het eilandsbestuur allemaal moge verwijten — wij weten het niet —, het blijft een feit, dat het decreet kwam, nadat de eilandsraad geweigerd had zijn goedkeuring te hechten aan het terbeschikkingstellen van de voor de behoorlijke uitoefening van het bestuur nodige geldmiddelen. Dit is geen verwaarlozing van plichten door het eilandsbestuur. In dien de overheid van een middel gebruik maakt, dat voor een ander doel gegeven is, dan noemt men dat „détournement de pouvoir". Het is mogelijk, dat de rijksregering niet voldoende op de hoogte geweest is van de Antilliaanse toestanden. Maar het blijft te betreuren, dat men zich heeft laten verleiden overhaast een bedenkelijke stap te doen ten behoeve van een wankel bewind.

De zaak Chessman

Het Amerikaanse hof van appel zal vandaag een nieuw beroep van Caryl Chessman wie nog vier dagen resten voor de datum van zijn terechtstelling, in behandeling nemen.

Chessmans advocaat George Davis heeft gezegd, dat het beroep vrijdag is aangetekend. Hierbij wordt het hof verzocht, het maandag tevoren door rechter Chambers genomen besluit te vernietigen dat Chessmans verzoek, in beroep te mogen gaan van een uitspraak van een lagere rechtbank, afwees.

Het Amerikaanse hooggerechtshof heeft zaterdag geweigerd, de terechtstelling van Caryl Chessman, uit te stellen.

DE EILANDER

ROMAN VAN DE LOKKENDE ZEE

door

KLAAS TOXOPEUS

31

Ze had de woorden snel uitgesproken, alsof zij vreesde zich nog te zullen bedenken.

Hedwig schrok. „Je weet niet wat je zegt!" riep hij uit. „Betekent 't dan zo weinig voor je...alles...ons beiden...?"

„Juist daarom" sprak ze bijna toonloos. „Juist omdat het om ons tweeën gaat, Hedwig...

Ik wil jou niet aan de zee verliezen, Hed...Ik zou 't niet verdragen!"

„Dus jij zou werkelijk...als ik naar zee ging...dan zou je...?"

„Ik heb 't je gezegd, Hed. Niemand kan twee heren dienen. Of de zee, óf ik. Een tussenweg zie ik niet.

„Maar al die duizenden andere vrouwen dan, Menke....?" probeerde hij.

„Is het ja of is het nee?" vroeg ze resoluut.

Hedwig zweeg. Hij keek haar schichtig aan. Toen boog hij moedeloos het hoofd.

„Dat is antwoord genoeg" zei Menke. Ze draaide zich om en verdween in de duisternis. Hij probeerde haar niet terug te roepen, ook al schoten de tranen hem in de ogen. Hij kón het bevrijdende antwoord niet opbrengen.

In de slaapkamer van Bettie en de zeekapitein ging juist het licht op.

HOOFDSTUK VIII

Drie dagen lang had Menke zich nu al niet buitenshuis vertoond. Toen haar moeder informeerde waarom Hedwig niet meer kwam oplopen, antwoordde ze dat ze ruzie hadden gekregen. „Dat draait wel weer bij," had moeder De Boer gemeend, „verliefde jongelui maken graag ruzie. 't Is zo prettig om 't daarna weer goed te maken, Niet Menke?"

Bij de Hedlands was de kwestie ernstiger opgenomen. Ook daar hadden ze gemerkt, dat er tussen Hedwig en Menke iets haperde en Chris Hedland had zelfs een verklaring geëist. Toen Hedwig die niet wilde geven, klonk zijn zware stem: „Nou goed dan! Vertel 't voor mijn part dan maar niet. Maar één ding zeg ik je: als jij dat kind van De Boer voor de gek gehouden hebt, dan ben ik graag bereid om je een pak slaag te geven! Begrijp dat goed!"

Hedwigs moeder had op een voorzichtiger manier geprobeerd aan de weet te komen wat er aan scheelde. Op één avond, toen zij en Hedwig samen aan tafel zaten en vader Hedland naar de vergadering van de zuivelfabriek was, had zij hem verteld over een meisje uit het dorp, dat correspondeerde met een jongen, die op een vrachtboot voer. Ze hadden nooit geweten dat die jongen — Douwe heette hij — méér had geleerd dan „aap, noot, mies", maar nu schreef hij toch brieven! Het was krek een wonder. De moeder van het meisje was eenmaal zelfs naar de dominee gestapt om te vragen of die één van Douwes brieven wilde vertalen. De vreemde jongen had een heel stuk in het Engels geschreven! En het was nog prima ook, zei dominee.

„Ze steken toch ook van alles op bij de grote vaart", meende Clara Hedland, die daarmee ongemerkt het gesprek op de zee en de zeelui had gebracht. Hedwig voelde zich even onrustig worden. Zou Menke met zijn moeder hebben gesproken? Of had zij misschien alleen maar vermoed, dat de ruzie met zijn meisje voortkwam uit zijn verlangen naar de zee? Hij probeerde het gesprek op een ander onderwerp te brengen.

Doch toen vroeg zijn moeder, hoewel aarzelend toch tamelijk op de man af: „Zeg, Hed... Wat vind jij eigenlijk van haar... eh... ik bedoel: van de zee?"

Hij keek haar verbouwereerd aan. Hij zocht tevergeefs naar een ontwijkend antwoord, maar het scheen hem toe alsof zijn moeder zijn gedachten in lichtende lettertjes langs zijn voorhoofd zag schuiven. Hij sloeg zijn ogen neer, juist als op die avond nu drie dagen geleden, toen Menke hem op de man af naar zijn toekomstplannen had gevraagd.

Moeder Hedland liet het hoofd op de borst zinken. „Zeg maar niets meer, jongen" zei ze zacht. Zij stond op, zodat hij haar gezicht niet kon zien. Ze beredderde het één en ander bij het fornuis achter Hedwigs rug.

Even later kwam zij achter hem staan en legde haar handen op zijn schouders. Hedwig trachtte haar in het gezicht te zien. „Kijk maar niet naar mij, jongen" sprak ze met gebroken stem. „Deze dingen maakt iedere moeder wel 'ns mee... al begrijpen ze niet waaròm...."

Hedwig voelde haar trillende handen naar zijn hals schuiven. „Zou je me laten gaan, moeke, als ik 'ns weg wou...; naar zee, bedoel ik...?"

Vlak boven hem klonk haar stem, die zij zo goed mogelijk probeerde te beheersen:

„Nee jongen.... Oh, néé! Ik màg je niet laten gaan, Hed...... Omwille van jezelf niet, en al was 't alleen maar omdat je nog te jong bent om te weten wat je begint. Zeg nou zelf eens: wat is nou negentien jaar? Dat is toch geen leeftijd om zóiets te gaan doen? Maar zelfs als je ouder was, zou ik je niet kunnen laten gaan. Ik kàn het niet, jongen....! Ik kàn het niet....!"

Haar hoofd lag op zijn schouder en zij begon hartstochtelijk te snikken. „Altijd ben ik...... hier bang voor geweest" schreide ze, „altijd heb ik 't wel geweten dat 't zó zou gaan...... Geen rustig uur heb ik gekend...... al vanaf dat je een klein kind was...... 't Moest komen.... 't moest.... maar ik kàn je niet laten gaan, jongen!......"

Zij streelde hem zenuwachtig over het hoofd. Hedwig had moeite zijn tranen te bedwingen. Het was voor het eerst dat zijn moeder hem iets gezegd had over wat er diep in haar leefde. Zij sprak nooit over haar angsten en over haar verdriet. De mensen moesten het zó maar begrijpen. Doch nu had zij hem iets geopenbaard van haar voortdurende vrees voor dit moment, dat zij met dodelijke zekerheid had zien naderen. Zij had Hedwig beter begrepen dan hij zichzelf.

Weer voelde Hedwig die haat tegen zichzelf oplaaien. Waarom kwetste hij de mensen, die van hem hielden? En toch..... hij kòn niet anders.

(Wordt vervolgd).

Donderdagmiddag was het een gezellige drukte in de Antilliaanse brouwerij, toen een gezelschap van bier connaisseurs, de „Board of Directors of American Beer Wholesalers" met hun dames een bezoek bracht aan onze jonge industrie. De direkteur, drs H.J. Sprock leidde de Amerikanen, die veel belangstelling toonden in de verschillende machines, door de brouwerij. Men was opgetogen over de keurige uitvoering en de ultra moderne machines, wat de leider van het gezelschap de uitroep ontlokte: „zo'n brouwerij moesten wij zelf in Amerika hebben". Na afloop werd eenieder de gelegenheid geboden het bier te proeven en gezien het aantal glazen dat naar binnen werd gewerkt, was het bier weer best. Hierboven een moment opname in de bottelarij.

„MAGYARI" op ASIENTO

Op Asiento kon men zich zaterdagavond zowel in het paleis van een of andere Venetiaanse doge als in de puszta wanen.

„Magyari" gaf er een bijzonder sfeervol concert, waarvoor dan ook veel belangstelling bestond: De tien musici, die van dit kamermuziekensemble deel uitmaken, brachten een deels Italiaans, deels Hongaars programma ten gehore. Ze deden dat met veel muzikaliteit en toewijding, en ook hun solistische bijdragen leverden ze — naar kamermuziektraditie — zonder er ophef van te maken. Er is veel moed voor nodig om met een dergelijk doorzichtig ensemble voor het voetlicht te treden maar iedereen, die zaterdagavond zat te luisteren, zal er dankbaar voor zijn geweest, dat de heer Hans Rijpkema en de zijnen die moed hebben willen opbrengen. We zouden dan ook liefst alle leden van Magyari met hun optreden willen complimenteren, omdat ze in de loop van het concert alle tien bewezen hebben, dat de een zonder de ander niet zo mooi muziek zou kunnen maken. Een ensemble als dit is voor ons eiland een waardevol bezit.

Had het klassieke deel van het programma voor de pauze reeds de nodige bijval geoogst — we hoorden toen Meindert Sonnema, Felix Linder, Wilt Feenstra, Piet Segers en Hans Rijpkema als solisten — na de pauze kwam iedereen helemáál in paprika-stemming, toen de tien Magyaren zich in Hongaars costuum hadden gestoken. Bij de cimbaal-solo van de heer Rijpkema steeg het enthousiasme ten top, en vele zullen moeite hebben gehad om rustig op hun stoel te blijven zitten. Deze Hongaarse muziek betekende een sfeervol einde van een geslaagd concert.

Trinidad en Tabago
Vooruitzichten zeer gunstig

Port of Spain: Trinidad betreedt 1960 met het vaste vertrouwen dat dit jaar nieuwe records zullen worden gemaakt in zijn huishoudcijfers. Deze cijfers zullen aan de creditzijde aantrekkelijke stijgingen laten zien. Dit vertrouwen vloeit voort uit de drastisch stijgende productie- en winst cijfers van de olie industrie, de stijgende lijn in industrialisatie en vooral, zoals elders in het West Indische gebied, o.a. de Nederlandse Antillen, een vlucht in het aantal toeristen. „Ons probleem", aldus een Trinidadiaanse ambtenaar van de toeristencommissie verleden week, „is niet hoe wij toeristen naar Trinidad kunnen krijgen, maar hoe wij de stroom kunnen opvangen".

Economische vlucht

Nog maar drie jaar geleden was Trinidad's kapitalisatie ongeveer NA/ 125 miljoen. Eind december was deze gestegen tot over NA/ 260 miljoen, een verdubbeling in nog geen vier jaar. In dezelfde periode steeg het nationale inkomen van NA/ 435 miljoen tot NA/ 615 miljoen. Nauwelijks kan men een betere illustratie wensen van de economische hausse welke thans daar aan de gang is. Te meer markant is dit, omdat de Nederlandse Antillen immer als het rijkste eiland werd beschouwd met de hoogste levensstandaard in West Indië. Onze regering heeft sombere berichten laten horen over de economische vooruitgang van de Antillen: onze buren, altijd gezien als de achtergebleven gebieden, komen thans sterk naar voren en het zal niet lang meer duren dat een levensstandaard zal gelden in de voormalige Britse West Indische gebieden, die zoal niet gelijk kan worden getrokken met de Antilliaanse, dan niet veel minder zal zijn.

Het geheim ligt natuurlijk in de natuurlijke rijkdommen van deze BWI gebieden — en de economische hausse mag ook wel gezien worden als een resultaat van de gezonde Britse politiek, welke in latere jaren door de lokale regeringen werd voortgezet.

De olie geeft aan Trinidad de financiële „push". Ieder jaar sinds 1956 werden record cijfers geproduceerd. De uitvoer bedroeg in 1958 plm. NA/ 395 miljoen, in 1959 was dit cijfer gestegen tot NA/ 509 miljoen. De invoer daarentegen steeg van NA/ 415 miljoen tot NA/ 465 miljoen.

Goede balans

Dat betekent dat voor het eerst in de geschiedenis van Trinidad, de uitvoercijfers de invoercijfers overtroffen. Een zeker teken dat het economisch goet gaat met een land.

In 1960 verwacht men opnieuw een drastische stijging in de uitvoercijfers: de olie export zou plm. met tien procent toenemen.

Raffinage vergroot

De aankoop van Trinidad Oil Company door Amerika's reus Texas Company destijds heeft veel bijgedragen in de vooruitgang van de uitvoer der olieprodukten, speciaal naar de Verenigde Staten. Texaco heeft niet alleen de boorinstallaties verbeterd en daardoor de winning van ruwe olie vergroot, ook is de maatschappij bezig de raffinage fabriek te verbeteren en tegen juli van dit jaar zal de capaciteit tot 250.000 vaten per dag toenemen.

Een der velen

En Texaco is slechts een der vele olie-bedrijven die in Zuid Trinidad opereren. De regering volgt hierbij een kalme politiek wat de verdeling der winst betreft. Werkelijke cijfers zijn nimmer vrijgegeven, maar vast staat dat het de nu geldende verdeling van 50—50, of zelfs 60-40 lang niet benadert.

Er dreigt hier een gevaar, omdat de oppositie druk uitoefent om een betere regeling te krijgen wat de verdeling der winsten betreft. De regering heeft in 1958 al de benzineprijs verhoogt (met ruim 15%) maar de verhoging wordt niet aan de kopers van benzine doorberekend. Die verhoging moeten de oliemaatschappijen betalen....

Toevloed van aanvragen

De regering van Trinidad heeft verleden jaar een Raad van Industriële Ontwikkeling ingesteld. Deze raad is een semie-regerings instelling geworden met veel vrije hand. De voorzitter heeft onlangs bekendgemaakt dat de Raad bedolven is onder een lawine van aanvragen van buitenlandse investeerders. Deze aanvragen om meer inlichtingen over het investeringsklimaat komen uit de V.S., Canada, Engeland, Zwitserland, Zweden en Venezuela.

Er zijn nu besprekingen gaande over de oprichting van een meubelfabriek, cosmetische fabriek, plastische apparatuur, bouwmaterialen, chemicaliën en prefabriceerde stalen-gebouwen fabriek.

Investeringen

Texaco Co. investeerde dit jaar NA/ 70 miljoen bij de verbetering van boor- en raffinage installaties. Het kolossale hoofdgebouw nabij San Fernando nadert snel zijn voltooiing. De Cementfabriek opende een nieuwe afdeling die NA/ 12 miljoen heeft gekost. W. R. Grace, een concern, dat o.a. grote belangen heeft in de Grace Line en Pan American World Airways, richtte een chemicaliën fabriek op voor NA/ 50 miljoen, de fabriek hoopt men in volle produktie te hebben op 1 juni. Nu al heeft Grace meegedeeld dat ze nog eens NA/ 14 miljoen zal besteden omdat nu al vast staat dat de productie aan de verwachte vraag niet kan voldoen.

Trinidad's regering is bezig met een ontwikkelingsprogramma van haarzelf, welks uitgaven wordt geschat op 240 miljoen gulden tijdens 1958-1962. De eerste uitgaven in 1958 en 1959 a NA/ 60 miljoen werden gefinancierd met begrotingsoverschotten. Er moet nu weliswaar gezocht worden naar leenheren, omdat men dit programma wenst te versnellen. Maar de geldschieters op de internationale markt slokten zo snel als ze konden de eerste lening van NA/ 50 miljoen op in november. De lening werd vele malen overschreven! Nog eens NA/ 50 miljoen zal worden uitgeschreven deze maand.

De werkzaamheden aan het eerste luxueuse toeristenhotel Trinidad's Hilton vorderen gestaag. En er zijn al plannen voor de oprichting van meerdere hotels. Continental Hotels zijn er al wezen kijken, hoorde ik verleden week. Men ziet iets in een luxueus vakantieresort bij de baai van Maracas. Waar men ook kijkt in Trinidad, er heerst overal een barstende bedrijvigheid.

EGYPTE
Nationalisatie banken

De regering van de Verenigde Arabische Republiek heeft de nationalisatie gelast van de bank Misr en van de Nationale Bank, zo heeft de minister van economische zaken en financien van de Verenigde Arabische Republiek volgens radio Cairo meegedeeld.

Buitenlandse waarnemers in Cairo menen, dat de nationalisatie een der meest ingrijpende economische hervormingen betekent, en bedoeld is om de regeringscontrole op de nationale economie te vergroten.

Minister El Kaissuny deelde mede, dat de aandelen van beide banken zullen worden omgezet in staatsobligaties met een nominale waarde, gelijk aan de slotkoers van donderdag op de effectenbeurs te Cairo.

De twee banken hadden een totaal kapitaal van vijf miljoen Egyptische ponden. De Nationale Bank fungeert sinds 1951 als de Egyptische Centrale Bank, terwijl de Misr-Bank het grootste commerciele bankconcern in het land is.

Nehroe wil „behoedzame" oplossing

Praten over het zenden van een ultimatum aan China geeft blijkt van even weinig behoedzaamheid als gebrek aan politiek besef, zo heeft premier Nehroe voor het Indische hogerhuis verklaard.

Er bestaat op het ogenblik geen enkele mogelijkheid om een toenadering [illegible] tussen het Chinese standpunt en het onze en daarom is het niet mogelijk te onderhandelen. Maar dit wil niet zeggen, dat men de mogelijkheid van een conflict tussen de twee reuzen van Azië dicht moet opnemen. Dit is een te ernstige zaak zowel voor ons als voor de gehele wereld.

Nehroe besloot met te zeggen, dat hoewel China niet juist tegenover India gehandeld heeft, dit land daardoor zijn waakzaamheid niet zal prijsgeven en zal ijveren voor een vreedzame regeling van het geschil tussen de twee landen.

Marxistische theoretice over christelijke moraal

In Tsjecho-slowakije bestaat geen voldoende tegenwicht tegen de christelijke moraal. Het marxistische onderwijs biedt de kinderen niets dat deze moraal kan vervangen. Dit verklaren twee marxistische theoretici in 'Tvorba', het orgaan voor ideologische vraagstukken van de Tsjechische communistische partij.

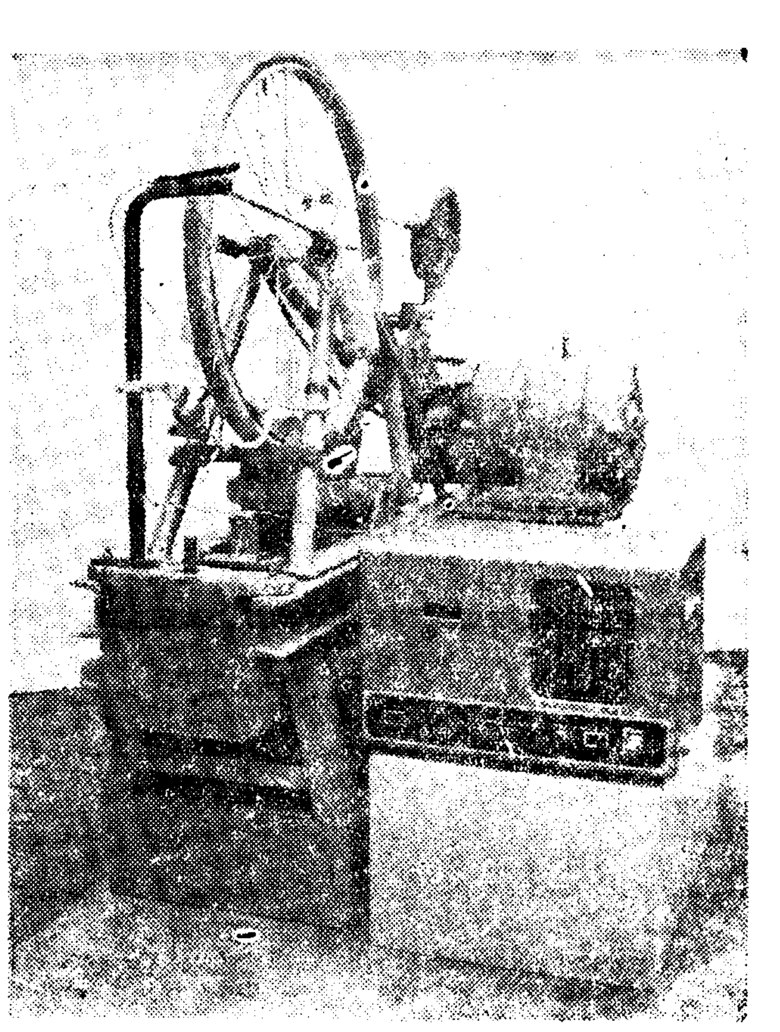
Zij zeggen dat de studenten aan de Praagse universiteit weliswaar de kerk als instituut verwerpen, maar dat deze jonge mensen zich verward en onzeker blijven voelen als het leven hen confronteert met de religieuze moraal. De studenten gaan akkoord met het socialistische bewind en beschouwen de marxistische moraal als doeltreffender dan de kapitalistische. Zij menen echter dat de religieuze moraal „menselijk en universeel" is, omdat deze hen helpt in het leven zoals zij de mensen al eeuwen lang heeft geholpen.

Volgens beide theorici zijn de jongeren van oordeel dat de burgerlijke moraal slechts 'uitwendig' is, terwijl de religieuze ook de 'binnenkant' raakt. Het gaat hier om een zeer gecompliceerd vraagstuk, dat een wetenschappelijke oplossing vereist, aldus deze theoretico.

Worden zes miljoen fietsende Nederlanders achtergesteld?

(Van een medewerker in Nederland)

Dokter Paul Dudley White, lijfarts van Eisenhower, deed als zoveel Amerikanen, toen hij voor het eerst in Holland kwam: hij keek zijn ogen uit naar die wonderlijke karavaan van lieden, die zich en masse, balancerend op twee wielen, nonchalant een weg zochten door het verkeer. Maar hij ging verder dan de meesten van zijn landgenoten. Nadat hij het verschijnsel enige tijd had aangezien en van zijn grootste verbazing was bekomen, trad hij vastbesloten een rijwielhandel binnen, teneinde ook zelf de sensatie te kunnen proeven van het zich per fiets verplaatsen. Hoezeer deze bezigheid hem beviel en welke voordelen hij er als medicus in meende te bespeuren, bleek wel toen dokter White de Amerikaanse president het advies gaf, het fietsen te beoefenen ter genezing van diens hartkwaal. En bij die gelegenheid zei hij bovendien, dat eigenlijk iedereen van tijd tot tijd een rijwiel zou moeten beklimmen, al was het alleen maar omdat daardoor de bloedsomloop een stimulans ondervindt en hartklachten voorkomen worden. Mede dank zij deze propaganda van onverdachte zijde is de fiets in de Verenigde Staten herontdekt. Automobilisten verwisselen graag eens hun weelderige pullmankussen voor een eenvoudig leren zadel en voelen zich dan weldadig verlost van het volautomatische, gestroomlijnde comfort, dat hen gedurig pleegt te omgeven. Is in Nederland, waar zo'n slordige zes miljoen personen zich regelmatig per rijwiel voortbewegen, ook nog propaganda nodig voor dit vervoermiddel? De pas opgerichte „Stichting Fiets" meent van wel en zij maakt zich op om, zoals men het formuleerde, een algehele klimaatverbetering voor de fiets in ons land te bereiken.

Een achterwiel wordt op een z.g. „vermoeiingsbank" van T.N.O. te Delft getest.

A.N.W.B. wacht af

Nederland is een volk van fietsers, de buitenlandse bezoeker is daarvan de beste getuige. Men zou zo zeggen, dat reclame voor dit vervoermiddel zoveel is als het intrappen van een open deur. De Leeuwarder fabrikant Siebe Schootstra en enkelen van zijn collega's denken daar evenwel anders over. Zij menen, dat de fiets en zijn berijder recht hebben op een betere plaats in onze samenleving. Ze zijn bang, dat de wielrijder wat in de verdrukking raakt door de aanwas van het snelverkeer. Daarom introduceerden zij de stichting „Fiets", die belangen van deze in hun ogen achtergestelde bevolkingsgroep wil behartigen. Hoe, dat is voorlopig nog een onderwerp van beraad voor de heren. De Algemene Nederlandse Wielrijders Bond wacht met belangstelling hun initiatieren af . .

„Dutch quality" maakt de Amerikanen tot fietsers

Sinds Freiherr Drais von Sauerbronn de wet van de traagheid benutte door een vernuftig tweewielig apparaat te construeren, dat onder het rijden niet omviel, heeft de fiets een merkwaardige ontwikkelingsgang meegemaakt, speciaal als maatschappelijk verschijnsel. Wielrijden was zeventig jaar geleden een sportieve tijdpassering voor deftige heren. Het gewone volk ging nog aan dergelijke dure grilligheden voorbij. Toen evenwel de auto op het toneel verscheen, verplaatste de belangstelling van de mannelijke haut chic zich onmiddellijk naar dit nog veel opwindender speelgoed, en de al tot redelijke proporties teruggebrachte fiets viel geleidelijk toe aan de kleine man. Maar ook enkelen van de pioniers uit die eerste jaren bleven hun tweewieler trouw en lieten hem niet verdringen door het gemotoriseerde verkeer.

Voor deze categorie speelden economische motieven niet zozeer een rol als wel het element van sport en ontspanning, dat aan het berijden van een fiets verbonden is. De overigen kochten een rijwiel als goedkoop en doeltreffend vervoermiddel tussen huis en werk vice versa. Ook nu is er overigens een groep, die de fiets niet verloochent, al zou een automobiel royaal binnen hun financiële mogelijkheden liggen.

Voor de massa der wielrijders is het altijd een troostende belevenis, als zij het kamerlid Tilanus op de foto zien afgebeeld terwijl hij zich per fiets naar het Binnenhof begeeft. Oud-burgemeester De Boer van Amsterdam is een andere paladijn van het pedaal, en Louis Bouwmeester is ook menigmaal door de fotograaf betrapt wanneer hij naar de repetitie peddelde. Willy Alberti, Viruly, prof. Romme, het zijn, in bonte volgorde allen propagandisten voor het wielrijden.

Uiteraard zullen de meeste fietsers zich om financiële redenen nog bij hun vertrouwde vervoermiddel moeten houden, maar iemands maatschappelijke positie kan thans minder dan ooit uit het berijden van een fiets worden afgeleid. Als bewijs hiervoor kan dienen, dat, terwijl de algemene welvaart toch nog gestadig toeneemt, relatief een steeds groter deel van het Nederlandse volk het „stalen ros", zoals wij zo graag in onze schoolopstellen schreven, op zijn waarde weet te schatten. De in de rijwielhandel wel geuite vrees, dat door de komst van de bromfiets heel fietsend Nederland zich mettertijd juichend op de hulpmotor zou storten, is niet bewaarheid, en de „zwijgende" fiets schijnt door de brommer nauwelijks een spaak in het wiel gestoken te zijn.

Wel is tijdelijk een achteruitgang in de afzet geconstateerd, maar de vraag is dit jaar weer aanzienlijk toegenomen. In 1956 werden aan het Nederlandse rijwielpark 490.000 nieuwe exemplaren toegevoegd, tegen het vorig jaar slechts 388.000. Dit grote verschil is bezig snel te slinken. Alleen over de eerste acht maanden van dit jaar was de omzet in ons land al even groot als gedurende het gehele jaar 1958, ofwel een stijging van ruim 25 pct. De 19 grote en enkele kleinere rijwielfabrieken in ons land zorgden verleden jaar voor een gezamenlijke produktie van 506.000 stuks, waarvan een 134.000 buitenlandse berijders vonden.

Vooral in Amerika heeft de fiets de gunst van het volk gewonnen: zijn populariteit is wellicht voor een groot deel te danken aan de „Dutch quality" van het ingevoerde artikel. Want in tegenstelling tot vele andere, van oude datum dagtekenende, combinaties met „dutch" heeft het woord hier een onverdeeld gunstige betekenis. In 1958 werd het Amerikaanse verkeer aangevuld met 118.050 uit Nederland geïmporteerde rijwielen.

Schokkende proeven

Nu moet gezegd, dat onze fabrikanten ook weinig nalaten om de eigenschappen van dit Nederlandse produkt zo hoog mogelijk op te voeren. Hun gemeenlijk laboratorium is de RAI-TNO in Delft, waar op verzoek elk nieuw onderdeel tot in het oneindige keurproeven doorstaat. Ook complete rijwielen en bromfietsen worden aan een dermate streng onderzoek onderworpen, dat iedere twijfel eenvoudig is uitgesloten. Ze moeten bijvoorbeeld op een zogenaamde vermoeiingsbank, bestaande uit twee rollen die het effect van een ongelijk wegdek teweegbrengen, ongeveer 10 miljoen schokken doorstaan. Is daarna geen enkel onderdeel gescheurd of losgetrild, dan kan men zich aan dit type fiets met een gerust hart toevertrouwen, want ook de volgende 10 miljoen schokken zal het voertuig ongedeerd overleven. Kettingen, remnaven, velgen, dynamo's, kortom alles in en aan de fiets kan aan de meest overtuigende proeven worden blootgesteld, en het laboratorium heeft een dusdanig goede klank, dat zelfs Duitse fabrikanten regelmatig hun nieuwe modellen naar Delft sturen in plaats van naar hun eigen proefstation in Düsseldorf.

De evolutie in het uiterlijk van de fiets, na de oorlog ingezet, heeft er toe geleid, dat het toerrijwiel, de „stijve" fiets met het orthodoxe model, aan de verliezende hand is. Alleen omdat ongeveer de helft van ons nationaal bezit van dit vervoermiddel zes jaar is of ouder, bepaalt de sportfiets het beeld in deze verkeerssector nog niet geheel en al, maar vorig jaar stond de produktie van toerfiets en sportfiets in een verhouding van respectievelijk 1 tot 3, en het aandeel van de laatste categorie stijgt snel.

Al vroeg heeft de overheid ingezien, dat het opkomende rijwielverkeer speciale voorzieningen eiste. In 1890 werd in Utrecht een der wandelpaden op de Maliebaan aangewezen „voor het beoefenen van de rijwielsport", terwijl de Rijkswaterstaat negen jaar later het eerste pad aanlegde langs een deel van de weg Breda-Tilburg. Thans is het rijwielpadennet aangegroeid tot een totaal van ruim 3500 kilometer langs rijksen provinciale wegen. In een pas verschenen brochure komt de ANWB tot de conclusie, dat rijwielstroken, dus zonder scheiding en hoogteverschil aansluitend aan de rijbaan, als verouderd en ongewenst zijn te beschouwen. Aan vrijliggende paden dient in alle gevallen de voorkeur gegeven te worden.

In verband met het groeiende bromfiets-verkeer — we zullen wel ongeveer het miljoen bereikt hebben — formuleert de ANWB ook enkele eisen, de breedte der rijwielpaden betreffende. Uiteraard wordt een accommodatie ter weerszijden van de rijbaan geprefereerd, waarbij een bromfiets twee naast elkaar rijdende wielrijders moet kunnen passeren. Men berekent dan een breedte van $2\frac{1}{2}$ meter per pad, terwijl een minimum van 3 meter behoort te [illegible] voor een pad aan slechts één kant van de weg.

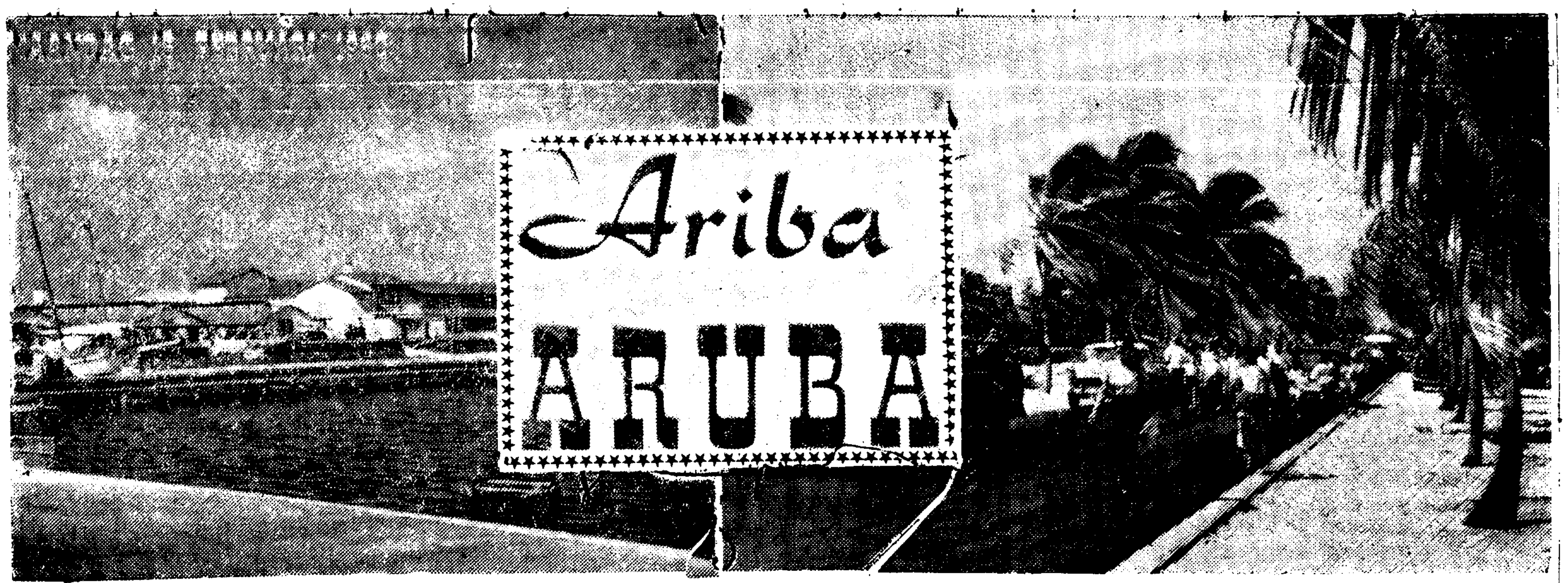
Uit de vervlogen periode, toen het zich per fiets voortbewegen weinig meer dan een genoeglijke ontspanning betekende, een sportieve vorm van louter amusement, dateren nog de particuliere rijwielpadverenigingen in Nederland, die in het Gooi en die in Utrecht. Beide hadden zich ten doel gesteld om de aanleg van paden voor te bereiden en te bekostigen, met als gevolg, dat in het Gooi thans een net van goed 60 kilometer particulier rijwielpad zich slingert door de hei. De Utrechtse vereniging heeft 80 kilometer laten aanleggen in de streek rond Veenendaal en Amerongen.

In diverse provincies bestaan regionale organisaties, waarin de provincie, de VVV en de gemeenten zijn vertegenwoordigd, die voor de aanleg van landelijke rijwielpaden zorgdragen. Zuid-Holland heeft een plan voor een uitbreiding van het provinciaal net ter lengte van 200 kilometer. Jammer genoeg ontbreekt het in Noord-Holland nog aan een afgerond project, terwijl juist Amsterdam hieraan grote behoefte heeft. Maar snelverkeer geniet nu eenmaal ook het snelst de aandacht, zodat de rustig peddelende wielrijder het laatst aan bod pleegt te komen.

Haarlemse Muggenronde, Toer de Frats, Lauraclub, het zijn alle tekenen, die op een geordende herwaardering van het fietsen wijzen, naast de talrijke clubs die tochten voor hun leden uitschrijven. De stichting „Fiets" ziet al deze activiteiten met welgevallen aan, maar meent, dat een nog veel groter deel van het Nederlandse volk doordrongen zou moeten zijn van de recreatieve waarde van het fietsen. De fiets zo zegt zij, is een stuk gezondheid, een stuk ontspanning en economisch vervoer. En met erkentelijkheid herinnert zij zich de uitspraak van oud-minister Algera, dat men het Amsterdamse verkeersvraagstuk niet oplost door het verkeer zelf op te lossen, maar door de wielrijders een groter kans te geven. In dit opzicht zou de Nederlandse automobilist zich kunnen spiegelen aan veel van zijn Amerikaanse collega's, die nog in een roes hun fiets beklimmen en dan het gevoel krijgen zojuist het modernste vervoermiddel te hebben ontdekt.

Dit landelijke paadje is tussen Amerongen en Veenendaal aangelegd door de Rijwielpadvereniging Utrecht en Omstreken. Ook in het Gooi bestaat nog een dergelijke particuliere vereniging.

1 - 2 - 3 - 3

MET GENOEGEN las ik het zeer interessante R.K. Onderwijsblad voor de Nederlandse Antillen, aldus een lezer. die sprak van een zeer lezenswaardig tijdschrift. Onder al die vriendelijke woorden stak echter, zoals direkt zal blijken een addertje....

De goede man ging voort onder meer gelzen te hebben dat de MULO commissie meer aandacht zal besteden aan: a. de esthetische vorming, b. de lichamelijke opvoeding en c. de medische verzorging.

Onze lezer nu vraagt zich af of het onder a genoemde, behalve voor de leerlingen ook voor de onderwijzers geldt. Hij hoopt namelijk dat het onderzoek ook zal leiden tot verbetering in het „aanzien" van de onderwijzers. Hij ergert zich aan de in carnavalskleuren bedrukte sporthemden, de open sandalen en wel zeer jolige kleding in het algemeen van sommige onderwijzers.

Onze lezer besloot met „O. goede oude tijd, toen alle onderwijzers nog een jasje moesten dragen en een overhemd met das."

En nu maar afwachten wat de Commissie er van zal zeggen.

Gerecht in eerste aanleg

Rijbewijs voor 5 jaar kwijt

Oranjestad — Een 28 jarige jongeman had op 10 Augustus van het vorige jaar een ernstige aanrijding kwám door een bocht met een snelheid van 80 km en belandde met zijn auto op het linkergedeelte van het wegdek, terwijl bij het terugdraaien van het stuurwiel zijn mouw was blijven haken aan de claxonrin. Ondanks remmen - het remspoor bedroeg 37 meter - botste hij tegen een uit tegengestelde richting komende pickup. De bestuurder van de pickup werd gewond in het hospitaal opgenomen en was gedurende 6 weken arbeidsongeschikt. De jongeman die nu terecht stond, was er zelf ook niet best afgekomen: een hersenschudding, wonden aan een been en een snede over het voorhoofd. De officier eiste 3 maanden gevangenisstraf en ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen voor de tijd van 5 jaar.

De verdediger Mr. Willemsen wees er in zijn betoog op dat de beklaagde reeds zwaar getroffen was door zijn eigen arbeidsongeschiktheid alsmede het verlies van zijn auto. Hij bepleitte een voorwaardelijke straf. De rechter vonniste 6 weken onvoorwaardelijk en 5 jaar intrekking rijbewijs.

Zoon besteelt vader

Een 20 jarige loodgieter uit St. Eustatius had 500 gulden plus een horloge ontvreemd van zijn vader. met wie hij op zeer slechte voet stond. De eis tegen deze verdachte was 6 maanden gevangenisstraf, waarvan 2 voorwaardelijk en onder toezichtstelling van de reclassering. Het vonnis luidde 6 maanden, waarvan 4 voorwaardelijk en onder toezichtstelling.

Pink gebroken

Voor het mishandelen van een man - het slachtoffer had een gebroken pink opgelopen en zijn overhemd was aan flarden - had zich een jonge Arubaan te verantwoorden. De officier eiste 100 gulden boete, waarvan de rechter 20 gulden deed.

Spoor

Een 22 jarige visser had - in dronkenschap - ingebroken in een huis, waarvan de bewoners ter kerke waren gegaan en wat fruit meegenomen. De politie was er achter gekomen, doordat een spoor van druifjes naar de visserswoning leidde. De eis luidde 30 gulden boete. De rechter vond het weliswaar geen erge, maar wel een ergerlijke diefstal. Het bleek bovendien niet de eerste maal te zijn, dat de visser zich aan diefstal schuldig maakte. Het vonnis luidde een week onvoorwaardelijk.

Werkgever bestolen

Bij de Lago werd door een 29 jarige Bonairiaanse werknemer een electromotor ontvreemd. Aanvankelijk had hij getracht een chauffeur in de zaak te betrekken, doch deze was er wijselijk buiten gebleven. De man - inmiddels ontslagen - was een bedrijfje voor zichzelf begonnen. De eis tegen deze beklaagde luidde 4 maanden, waarvan drie voorwaardelijk. Het vonnis was conform.

Voor een vechtpartij en mishandeling werd een 19 jarige zeeman veroordeeld tot een boete van 50 gulden.

Aramburu op reis

De voormalige voorlopige president van Argentinie, generaal Aramburu, is in Caracas aangekomen voor een bezoek van tien dagen aan Venezuela als gast der regering. Tijdens zijn verblijf zal Aramburu o.a. het petroleumgebied van Maracaibo bezoeken en de staal- en elektriciteitwerken van Caropu bezichtigen teneinde een indruk te krijgen van de economisch vooruitgang en de industrialisatie van het land.

Agenda Aruba

Oranjestad: Kantoor Amigoe Toricellistraat 16 Tel. 1233

Bioscopen:

De Veer 8.30 uur:
„The Buccaneer" met Yul Brynner en Claire Bloom - Charles Boyer. Alle leeftijden.

Rialto 8.00 uur:
„Navajo trail raiders" met Allan „Rocky" Lane. Alle leeftijden.

Principal 8.00 uur:
„The Nuns story" met Audrey Hepburn en Peter Finch. Alle leeftijden.

Aurora 7.30 uur:
„El destino no se compra" met Mi-Michel Morgan en Daniel Gelin. In het Frans met Spaanse tekst. 18 jaar.

Savaneta 7.30 uur:
„Dubbel spel" met Raf Vallone en Charles Vanel. 18 jaar.

Nachtdienst Botica's:
O'stad. Botica Aruba Tel. 1080
S. Nic. Botica Central Tel. 5006

Wit Gele Kruis:
Zuster Perpetua en Zuster Ewalda, tel. 2290.

Jeugdcentrale „La Salle"

Maandag: 15 februari 1960

Club Noord:
7 p.m. Heren kwartfinale
7.45 p.m. Dames Winnaar 8 februari Winnaar 11 febr.
8.45 p.m. Heren kwartfinale

Sint Jozefbond. Estrella
5 p.m. Baseballtraining Little League
6 p.m. Muziekles
7.30 p.m. Basketballtraining dames
8.30 p.m. Basketballtraining jongens

Trupialen:
3.15 p.m. Zangles Junioren

Dinsdag 16 februari 1960

Club Noord:
7 p.m. Club Senioren

Sint Jozefbond Estrella:
5 p.m. Voetbaltraining
6 p.m. Muziekles
7 p.m. Senioren bijeenkomst in onze club.
Welkom Frere Paulino
Afscheid Ronald Doedel.

Klacht van Venezuela in onderzoek ?

De speciale werkgroep van vijf, die de organisatie van Amerikaanse staten (O.A.S.) heeft ingesteld om de Venezolaanse klacht, dat in de Dominicaanse republiek de rechten van de mens geschonden zijn, te onderzoeken, heeft aanbevolen de interAmerikaans vredescommissie een onderzoek naar deze zaak te doen instellen.

De raad van de O.A.S. waarbij 21 Amerikaanse staten zijn aangesloten, zal maandag in buitengewone zitting bijeen komen om deze aanbeveling te bespreken.

Volgens Venezuela zijn in de Dominicaanse republiek, na het ontdekken van een samenzwering am de sterke man van dit land, Generaal Rafael Trujillo, te vermoorden, op grote schaal arrestaties verricht. Een aantal arrestanten zou geinterneerd zijn in een concentratiekamp in de omgeving van Ciudad Trujillo.

Kardinaal STEPINAC plechtig bijgezet in Zagrebs kathedraal

Het stoffelijk overschot van Aloysius Kardinaal Stepinac is zaterdag met de volle plechtigheid van het rooms-katholieke ritueel der overledenen, in de kathedraal van Zagreb bijgezet. De regering had voor deze plechtige begrafenis van de aartsbisschop van Zagreb die sedert 1946 over hem uitgesproken veroordeling tot gevangenisstraf — ook nadat hij in 1951 voorwaardelijk was vrijgelaten — zijn functie niet meer heeft kunnen uitoefenen, speciaal toestemming gegeven.

De bijzetting werd bijgewoond door achttien van de tweeentwintig kroatische rooms-katholieke bisschoppen en een menigte van naar schatting drieduizend personen.

In een korte preek gewaagde dr Seper niet van de gevangenschap van de kardinaal. Hij zei wel, dat Stepinac in de laatste wereldoorlog een actie georganiseerd had om joden te helpen die door de Duitsers werden vervolgd. Dr. Seper zei, dat een ,servier hem bezocht had die vertelde, dat de kardinaal in de oorlog zijn leven had gered. . . . . .

Het ziekenhuis in Varazdin (Joegoslavië), waar de aartsbisschop van Wenen, kardinaal Franz König, en zijn secretaris dr. Helmuth Kretzl zijn opgenomen na het autoongeluk van zaterdag, deelt mede dat hun toestand iets . . . uitgegaan. Er is geen levensgevaar.

Nieuwe serie prent-kaarten van Aruba

Oranjestad. — Van de firma de Wit ontvingen wij ter kennismaking een serie van tien nieuwe prentbriefkaarten in kleuren. Opvallend zijn de zeer goede afwerking en de frisse heldere kleuren.

Het is niet voor het eerst dat er schijnen, maar het zijn, naar onze kleurenbriefkaarten van Aruba versmaak wel verreweg de beste.

In de eerste plaats is er een goede kleurenkaart van het Aruba Caribbean Hotel, een in normaal formaat en een „king size". Voorts kaarten van het strandleven, bloemen, cultureel centrum, de oude R.K. Kerk van Savaneta, een van een steelband, Andikoeri, Lago en de Natuurlijke brug.

Interessant is het voorts dat de prijs van deze kaarten in de winkels slechts 10 cent bedraagt. Belangrijk is dit omdat het bekend is dat touristen zich wel eens beklaagden over de hoge prijzen van prentbriefkaarten. Op zichzelf een onbelangrijke zaak, maar in verband met de totaal indruk die de vreemdeling van prijzen krijgt, toch wel van belang. Nu zullen de Amerikaanse gasten dan, als in Amerika, de briefkaarten voor een „nickel" kunnen kopen.

Het ligt in het voornemen van de firma de Wit de serie binnenkort uit te breiden tot veertig verschillende kaarten.

De kaarten werden vervaardigd in samenwerking tussen de firma de Wit en Amerika's grootste fabrikant van kleurbriefkaarten.

Onze lezers raden wij aan spoedig enkele serie's te kopen. Velen zullen ze in de fotoalbum willen plakken en voorts verzenden naar vrienden en bekenden. Een uitstekende propaganda voor Aruba.

De firma de Wit wensen wij veel succes met deze uiterst verzorgde een mooie uitgave.

Proces „marconist"

Fragment van de voorgeschiedenis

De zaak tegen de marconist van de „Utrecht", Van R. is in Amerika frontpagina-nieuws geworden.. Uitvoerig beschrijven de kranten de levensverhalen van beklaagde en slachtoffer en alles wat ze weten over het drama op de Utrecht, dat nu zijn voortzetting vindt in de rechtzaal van Boston.

Niemand weet nog het levensverhaal van de ware Lynn Kauffman, het meisje, van wie het hoofd van de middelbare school Eggert Meyer zegt, dat zij zacht en vriendelijk was, maar ook hard en driftig.

Eenzaam

Lynn Kauffma, een telg uit een rijk joods geslacht, lid van vele cubs wonend op 2563 west 18th Street in Chicago, huwde in 1954 - op 18-jarige leeftijd - met jeugdvriend Arthur Tucker, luitenant in het leger en gestationeerd in Alaska, die toen 24 jaar was. Dertien maanden woonden het jeugdige echtpaar in Alaska. In 1955 vertrokken zij naar Greve Coeur bij St. Louis in de staat Missouri, waar zij beiden aan de universiteit studeerden.

In tegenstelling tot vroegere berichten, waarin zij „een briljante studente" werd genoemd, waren haar cijfers niet best. Misschien dat zij haar reputatie als studente eerst later verdiende. Na haar terugkeer uit Alaska begon zij op te vallen door scripties over „Chinezen en hun onderwijs", „Kunstleven in het Verre Oosten" en „De volkeren van Afrika en hun cultuur". In die tijd leerde zij Stanley Spector kennen. Spector was leerling aan het college van de stad New York en aan de universiteit van Washington. Op zijn advies ging zij naar het College van Vrije Kunsten.

In maart 1957, zes maanden nadat zij Spector had leren kennen, liet zij zich scheiden van haar man Arthur Tucker. Als haar nieuwe adres gaf zij officieel op Southwood Road, Clayton, Missouri. Dit was de woning van het echtpaar Spector. Bij haar intrede in haar nieuwe school verklaarde zij, vanaf januari 1957 niet veel meer aan haar studie te hebben gedaan, maar meer secretarsse-werk te hebben verricht voor Spector. Stanley Spector zegt over die periode: „Lynn was eenzaam. Mij vrouw, Juanita, was haar beste vriendin".

In maart 1958 vertrokken de Spectors met hun kinderen en Lynn Kauffman naar Singapore, waar Arthur Spector studie ging maken van het Verre Oosten op een beurs van 10.000 dollar vna de Ford Foundation. In augustus 1959 keerden zij terug. Hij per vliegtuig: mevrouw Spector, Lynn en de kinderen met de „Utrecht" - een reis van 45 dagen.

18 september werd het lijk van Lynn Kauffman gevonden op de rotsachtige kust van een stille havenbuurt in het noordoosten van Boston.

LYNN KAUFFMAN

Getuigen

Bij het eerste verhoor zegt Arthur Spector huilend: „Ik weet niet wat ik zonder haar moet beginnen. Ook de kinderen niet. Zij ging met hen om als waren het haar eigen kinderen."

Tot zover het levensverhaal van Lynn Kaufmann. Wat zullen de getuigen aan dit levensverhaal nog toevoegen?

De heer G. DE KRUYK, vierde stuurman van het schip „Wonogiri" dat de familie Spector en Lynn Kauffmann in maart 1958 naar Singapore bracht, komt getuigen dat hij intimideiten heeft gezien tussen Spector en Lynn Kaufmann.

Dan is er een geheimzinnigdoende JOHN VAN NEEF, die plotseling in Boston arriveerde en van wie niemand weet wat hij precies komt doen. Hij staat niet op de lijst van getuigen-à-décharge van advocaat Powers.

Wat is de mening van KAPITEIN DE BRUYN van de „Utrecht" over intimideiten aan boord? Wat heeft de overal gezochte hutbediende Gadong er over te zeggen? Tijdens de terugreis was hij, op papier althans hutbediende. In feite was hij een soort privé-bediende en barkeeper. Gadong staat bekend als een zwijgzame man. Als men hem nog tijdig kan vinden, ka zijn verklaring van groot belang zijn.

De heer J. VAN BRUMMELEN, tweede stuurman en Van R.'s. beste vriend, acht moord uitgesloten. Hij voortdurend in het gezelschap van Van R.

Een onuitgemaakte vraag is nog, wie de eigenaar is van het shirt met lipstick, dat in de hut van Lynn Kauffmann is gevonden. Ergens in New York of Boston moet een getuige zijn, die wel weet dat shirt gevonden is, maar nog niet weet of de lipstick daarop gewezen is van Lynn Kaufmann te zijn.

Tenslotte blijft de vraag, waarom mevrouw Spector bij aankomst in New York vroeg aan boord te mogen blijven, daarvoor toestemming kreeg en later van mening veranderde. 's Avonds laat vertrok zij naar New York om 48 uur later weer terug te keren met het verzoek of zij tóch maar aan boord mocht blijven. In die tijd, zegt kapitein De Bruyn, veranderde de zachte mevrouw Spector in een harde, verbeten, rusteloze en achterdochtige vrouw.

Mevrouw Van R., gekleed in een zachtroze Amerikaans mantelpakje, vertelde dat haar man in de gevangenis veel leest. Zij hoopt in Amerika te blijven. Zijzelf is erg onrustig, haar man is optimistisch.

Centralisatie bestuur van Algerije

De Franse minister president, Drebé, heeft verklaard dat in de loop van dit jaar het bestuur in Algerije zal worden gecentraliseerd.

Debré, die tot journalisten sprak, heeft verder gezegd dat de atoombomproef in de sahara de eerste van de proefnemingen van Frankrijk zal zijn. Toen een journalist hem vroeg wat na de eerste ontploffing zal worden gedaan, antwoordde de premier: "Wij hebben een program opgesteld. Wij zijn than zelfs op ons program voor geraakt". Hij zei niet wanneer de eerste bom tot ontploffing zal worden gebracht.

Indonesische leger loyaal tegenover Soekarno?

Luitenant-kolonel Sunarjo heeft als woordvoerder van de chef-staf van het Indonesische leger, verklaard dat de loyaliteit van het leger tegenover de president aan geen enkele twijfel onderhevig is.

De overste verklaarde dit, toen hem om commentaar werd gevraagd op een interview, dat een dagblad in Djarkarta heeft gehad met een "prominente figuur", die had beweerd dat bepaalde groeperingen een campagne voeren om het huidige kabinet ten val te brengen.

Volgens deze zegsman hadden deze groeperingen o.m. het gerucht verspreid, dat er in legerkringen ontevredenheid bestaat over president Soekarno en dat het leger zich van de macht zou willen meester maken.

De woordvoerder gaf toe, dat dergelijke geruchten in omloop zijn, doch hij herhaalde, dat de loyaliteit van het leger buiten elke twijfel staat en dat president Soekarno de enige man is, die de Indonesische revolutie op basis van de Pantjasila kan redden.

Radio en Televisie

......Dansmuziek......

CUROM

(346,8 meter)

MAANDAG

15.15 Muziek uit Italië
15.30 „Op de thee bij C.T.C."
16.00 Jukebox Arubiano
17.00 Peticiones y cumpleaños
18.00 Noticia na Papiamento y variedad musical
18.15 Parada Deportivo pa Hector Rosario, presentá pa Spritzer & Fuhrmann
18.30 Voor de Nederlandse Koopvaardij
19.00 Nieuwsberichten
19.15 De lichte toets met Zuidamerikaanse orkesten
20.15 La Bonanza-halfuur
20.45 Het Heineken-kwartier
21.00 „Een uur voor U" - het gevarieerde maandagavondprogramma met als nieuwe rubriek: de componist van de week (deze week Frederic Chopin)
22.00 „Musical Nightcap"
22.55 Het belangrijkste nieuws van de dag

DINSDAG:

07.00 Nieuwsberichten
08.00 Herhaling van het nieuws
09.45 OGEM-damesprogramma
10.30 Klassieke muziek: L'Orchestre de la Société des Concerts du Conservatoire vertolkt de serenade opus 11 van Brahms
11.15 Katholieke ziekenzorg
11.30 Het orkest van Percy Faith
11.55 Noticia na Papiamento
12.30 Berichten A.N.P.- en Curom-nieuwsdienst
12.45 Programma Antilliaanse Brouwerij N.V.
13.00 Bandopname van de N.R.U.
13.30 Leger des Heils halfuur
14.00 „Herinneringen aan het festival van Luik", uitzending in samenwerking met de Bel. Nat. Radio-Omroep
15.15 Een kwartier met George Shearing
16.30 Jukebox Bonairiano
18.00 Regeringsuitzending (Pap.)
18.10 Noticia na Papiamento
18.15 Het Heineken-kwartier
18.30 „The Voice of Israel", in samenwerking met de Israëlische consul op Curacao
19.00 Regeringsuitzending (Ned.)
19.15 Palacios-programma (Ned.)
19.45 De lichte toets met Antilliaanse muziek
20.45 Het programma van de OGEM
21.15 Uitzending van het Cultureel Centrum Curacao
21.30 Een programma van klassieke muziek met toelichting van Max van Gijn

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

16,85, 19,45 en 25,18 meter

MAANDAG

18.32 Nieuws
18.43 Nederlands nieuwsjournaal
18.50 Een feest van liedjes door vocale artisten en het ensemble van Henk van Dijk
19.15 Muziek, nieuwtjes en groeten voor Curacao
19.45 Sportjournaal
20.05 Operaconcert
20.35 Actualiteit
20.42 Beursnieuws
20.45 Ter overdenking, door dr. G. J. Lindijer.

DINSDAG:

18.41 Commentaar op het nieuws
18.50 Muziek uit IJsland
19.10 Kroniek van de Antillen en Suriname
19.40 Actualiteit
19.45 Overzicht van het werk der Verenigde Naties.
19.55 Cabaret
20.10 Persoverzicht
20.20 Stemmen in het moederland
21.40 Nieuws in het kort
21.45 Ter overdenking, door Rector A.H. Schlütken

RADIO KELKBOOM

MAANDAG

11.30 Musica Varia
12.00 Lunchmuziek
12.10 Noticias locales
12.25 Nieuwsberichten
12.45 Norte Americana
12.55 News in nutshell
1.00 Musica varia
1.30 Sluiting
4.00 Rancheras
4.30 Noticia lokaal-Polis y deportivo
4.45 Cocktail musical
5.00 Danzones cubanos
5.15 Son montunos
5.30 Alle Hens
6.00 Calypsos
6.15 Cumple años feliz
6.30 Dinnermuziek
7.00 Noticias na pap.
7.15 Musica Varia
7.30 Musica Hulandez
7.45 Nieuwsberichten
8.00 Pat Boone and Elvis Presley
8.15 Lagrimas de una madre
8.30 Un progr. cu Luis Vasquez
8.45 Un progr. cu Musica Venezolana
9.00 Conjuntos y mariachis
10.00 Sluiting

DINSDAG

11.00 Musica cu guarachas, boleros y mambos
12.00 Lunchmuziek
12.10 Noticias locales
12.25 Nieuwsberichten
12.45 Norte Americana
12.55 News in nutshell
1.00 Musica cu Cortijo y su combo... Celia Cruz
1.30 Sluiting
4.00 Antonio Aguilar.... Hermanas Padilla.... Miguel A. Mejia
4.30 Noticias locales deportivos y Polis
4.45 Cocktail musical
5.00 Danzones cubanos
5.15 Nelson Pinedo con la Sonora Matancera
5.30 Musica cu Pat Boone
5.45 Calypsos

AVROS

(328 meter)

MAANDAG:

18.00 Nieuwsberichten
18.15 Hersengymnastiek
19.00 Njoensoe na ini sranan tongo
19.30 Music box
20.30 Zendtijd voor de regering
20.45 De top vijf van de afgelopen week
21.00 Nieuws in het engels en spaans
21.30 Music for the golden hours
21.50 Nieuwsberichten

DINSDAG

18.00 Nieuwsberichten
18.15 Historische kring
19.00 Njoensoe na ini sranang tongo
19.45 Wat zegt de wet
20.00 Duo Las Panchitos
20.30 Sranang bromtjie
21.00 Music for the golden hours
21.50 Buitenlands nieuws

RADIO CARACAS TELEVISION

MAANDAG

8.25 Programma van de dag
08.30 Filmprogramma
10.00 El Calendario de mama
10.30 Cosas de mujeres
11.15 Filmflitsen
11.30 La perfecta ama de casa
12.00 El show de las doce
13.15 Su novela Fab-vorita
13.30 El Imparcial television
14.30 Dames programma
15.00 Por el ojo de la cerradura
16.00 Estudio de Hector Monteverde
16.30 Filmprogramma
18.00 El show de Renny

DINSDAG

8.30 Filmprogramma
10.00 El calendario de mama
10.30 Cosas de mujeres
11.15 Filmflitsen
11.30 La perfecta ama de casa
12.00 El show de las doce
13.15 Novela
13.30 El imparcial television
14.00 Agencia de collocaciones
14.30 Club femenino
15.00 Por el ojo de la cerradura
16.00 Estudio de Hector Monteverde
16.30 Filmprogramma
18.00 El show de Renny
19.15 La novela Ace
19.30 No diga si.. no diga no
20.00 El observador Creole
20.15 Novela
20.30 Suspenso von Alfred Hitchcock
21.00 Novela
21.15 Amador Bendayan en television
21.30 Documentairs
22.30 Filmprogramma

Hopeloze zaak?

Post voor U?

Brieven aangetekend.

B H. Barth, Hollandse Boekwinkel N.V., G.J. van den Berg, W. Bylsma.
C Daniel M. Castillo, Alfred Clarke Esq., Saul Grivosei, Enriqueta da Costa Gomez, M. Colpa, H.A. Cruden.
D P. Douglas, A. Ph. Durand, Reduan Denaaui.
F Cornelis Felicia, Zulia L. de Franz, Gerardo Fink.
G Manuel Gonçalves Chada, Alberto Gomez.
H Houssain Hammoud, Eliza Hurdle, S. Henriquez, Wilfred de Haseth, Jorge Vasquez Heggie, Silio Henriquez, Manuelita Heyer.
I Abraham Isenia.
J A Jeuken
K Fam. Kroon, Loreno Koeiman.
L Fatu Lacamal, O van der Linde.
M M.aat, Sari van Marion, George Mansour El-Assaiss, Glenda Marchena.
O M. Oliana, Oriental Art Palace, George F. Palm, Remio de Palm, Jacobo Portencier, Felicita Peña, Frans Ronsina, Virgilio Alvarez Ruiz, Henry Sorum-Hartogs.
S Pablo Santos, J.A.G. Schouten, H.E. Sjak Shie, L.A. Gallimore Stewart, Aart Stouthandel.
V Willem In 't Veld, Amelie Braat Vermunt, S.F. Victoria.
W J.S. Wong (2). Ignacio Zavala.

Brieven

A.: H. E. L. Anches, Frances Albert, Anchew Chang Grocery, Daisy Albert.
B.: E. Bueno, J. Braafhart, George Joseph Bramble Esq., Gloria A. Brooks, Austin Bramble.
C.: Pedro Carolina, Catherine Constantine, Eligio Carolina, J. A. S Coster, Eleonora Consepcion.
D.: Bernardo Dorothea, A. Douglas Rene Diaz, Marti Deari, Cecilia Davelaar, J. A. Dijk—Mulder, Emilia C. Debrot.
E.: Victor Engelhard, Norma Engelhardt, Elmondalek Agencies.
F.: Florence Flakerty, Cilia Franbisca, Herbert Francis, Jose Fernandes Gomes.
G.: Gerard P. Garry Esq., C. C. de Groot, W. Giesselbach, Josefinta Gonzales, Leopold Goodluck, Olga de Graaf, Dora H. Gubaran E. Gaari.
H.: R. C. Hartis, Hubihick Agency Dept., Donald Abdul Hamid, S A. Hamid, Jermin Hooker, M. Haseth.
J.: H. J. Jansen, Henry Jeffers, R. Jacobs, Felix Janga.
K.: Hendrika Kook.
L.: William Laig, Mej. de Leeuw, A. M. Lord, Ade Lira, Albert Lord, Margaret Lake.
B.: O. Maduro, E. Martis, Familia Fr. Mosquera, D. A. Marra, W. J. Majoor, Alfred Mamber, Antonia Maduro.
N.: Iresdia Nerusion, Freddy Noten, Nenita.
O.: K. de Oude, J. H. Olthof.
P.: Manuel Pequeneza, Mevrouw Pietersz, A. H. Plug, P. A. Prince, A. Pantophet, A. Perez (2), Sistra Pikeur, Elvia Penso de Medema.
R.: C. N. Regales, Mr. Ramsay (2), Earl Reid, Oscar Rireire, C. A. A. Ros.
S.: Ruth Smarth, Ithiel Scott, Familie Schiks van Leeuwen, Paulina Hutton, F. W. Sibolo, F. L. Sikkens.
T.: Fruteria Tropical, E. Terzol, United Trading Co. Ltd.
V.: A. H. P. Veeris, José Sergio Velosa, G. de Vries.
W.: M. L. Weers Esq., Anthony van West, H. Wessel, Sheila Weekes.
Z.: Toli Zimmerman, B. M. van Zanbeek, Josefa Maria Zaraza.

Drukwerken

A.: Petronia Ariect, Jo. Aerdt, David Arber, H. P. McAlister.
B.: Mevrouw de Wed. Booi, Mariane v.d. Brand, Leonie v.d. Brand.
C.: William Cooke, Celine Combie, Cynthia Charles, Felix Curiel.
D.: Deutekom.
E.: R. J. Eikenboom.
G.: W. Gieselbach.
H.: J. A. Henriquez.
I.: Petronilia Ignacio.
J.: Samuel Jeffers.
L.: Virginia Lobato, Felecita Lint.
M.: A. M. Meyer, Cordilia Felipe Miguel, Lawrence Mack, Juliana Martilio, Laura Marlinus, F. Maduro.
N.: Henriette Nootehoorn, Eithel Noordhof.
P.: Richard Pinedo, P. M. Pieternella, Elenita Pisas, Cyril Sylvestre Paulius, Korpl. d. Marns. J. W. Prins.
R.: van Rede van Heemskerk van Beest, Jan Rodriquez, Lucita Rijki. C. Rentier, Harold Ross, Harold Rose.
S.: Jean Saunders.

Drukwerken

T.: Vera Thomasa.
W.: Atala de Windt, Victora Deldom.

Aangetekende brieven

A.: Anbeadex N.V.
B.: J. Bons, Maria Box, Pedro M. Bazoer, Isbelio Bak, W. de Boer, Eleonore Alfrede Brooks, Ernesto Bienvenu.
C.: Manuel Antonio da Camara, W. J. Cratsz, Esteban W. Candelaria, L. Cypriano.
D.: Reduan Denaoui.
F.: Pablo Fredrik, Leonora Thode Felida, Luis Ferreira de Freitas.
H.: Wilfred de Haseth, A. W. A. Heideweiller.
J.: Silva E. Jansen, A. Jeuken, Milton Lewis James, Samuel A. Jarvis.
L.: K. J. Linker.
M.: Ciro N. Martijn, Carmen Martina, F. J. Miguel, Ismael F. Martis, Carlos Martis.
P.: George F. Palm, Jose de Caito Pita.
S.: E. Scharbaai, Manuel de Souza, Joao de Souza, John J. Stolting, Meneer Statius Muller, Hanna Salim.
W.: Olga de Windt, Arabella Watts.

Postpakketten

J.: Eileen Jolly, Sunningle.
W.: Lilian Williams.

Rit in het donker

De winnaars van de Auto-sterrit; links de heer A. de Kruijf, rechts de heer C. de Oude

De door de A.C.C. georganiseerde autorit van afgelopen Zaterdagavond is een succes gebleken.

De heer K. v. de Kamp heeft liefst 3000 km. gereden om deze kaartleesrit uit te zetten. Van de honderddertig deelnemers hebben er slechts drie de route niet uitgereden. Dit moge als als een compliment worden beschouwd door diegene die de autorit heeft uitgezet.

Om 19.31 uur startte wagen no. 1 voor het hoofdkantoor van de C.P.I.M.

Op Julianadorp eindigde het eerste traject welke met een gemiddelde snelheid van dertig km. moest worden gereden. Het tweede en laatste traject eindigde op Hato. De gemiddelde snelheid was toen veertig km per uur. Twee tijdcontroles, twee geheime tijdcontroles en acht route-controles vormden het woord KAART-LEESRIT.

De heren C. de Oude en A. de Kruijf, overigens geen onbekenden op autosterrit gebied, wisten met 41 strafpunten beslag te leggen op de eerste prijs, op de wielen gevolgd door de heren J. Bosman en L. Tonino met 54 strafpunten, winnaars van de A.C.C. sterrit van verleden jaar.

Na de finish gevoelde iedereen zich nog helemaal fit en toog men naar Pisca, waar „Los Vagabundos del Ritmo" haar naam eer aandeden want de dansvloer bleef steeds bezet. Precies om twee uur was de „rekenkamer" klaar en heette de voorzitter van A.C.C. dr. P. Groenhart de aanwezigen van harte welkom waarna hij overging tot het uitreiken der prijzen.

Hier volgt de uitslag.

1. **C. de Oude en A. de Kruijf met 41 strafpunten;**
2. **J. Bosman en L. Tonino (54);**
3. **P. J. Bijl en T. H. Bijl (101);**
4. **J. de Vries en Segers (117);**
5. **A. Bark en Hoep (123).**

Echtparenprijs:
De heer en mevrouw Haveman met 123 strafpunten;
A.C.C. prijs:
C. de Oude en A. de Kruijf (41);
Club team prijs: C.H.C (466).

TOM POES EN DE FEUNIX

3743. — Heer Bommel herstelde zich van zijn verwarring.

„Wees welkom, heer feunix", sprak hij. „Het is jammer, dat mijn fraaie slot vol waardevolle dingen een beetje verbrand is. Maar in deze muren wonen nog de herinneringen aan een groots verleden "

„Waar heb je het over, ouwe?" vroeg de aangesprokene verbaasd.

„Ik dacht", hernam heer Ollie haastig, „dat u liever in deze waardige sfeer terug zou willen komen, dan in het weeshuis. Ik heb mijn best gedaan om alles bij het oude te laten en ik heb alle moderne hupsafladder geweerd. Dat hadden we afgesproken en daar houd ik mij aan."

De feunix bekeek hem niet begrijpend.

„Wat is dat voor saai-gezemel?" vroeg hij. „Wie ben je eigenlijk — en wat heb ik met jou te maken?"

„Maar, heer feunix!" riep heer Bommel getroffen uit, „weet u niet meer hoe wij mijn kunstschatten hebben bewonderd? Ik was de enige, die geschikt was voor de grootse en belangrijke taak van......"

„Man, sta niet zo te lijmeren!" riep de ander ongeduldig. „Het wordt tijd, dat je voor je ei gaat zorgen; je bent klaar voor de sloop!"

Met deze ruwe woorden wendde hij zich af om heen te gaan, doch nu klonken er op de achtergrond plotseling enkele accoorden uit een gebrekkig gestemde gitaar.

Het was Tom Poes, die de tijd gekomen achtte om voor een waardige ontvangst te gaan zorgen.

Eric de Noorman — De Ontembare

99. — „Bangmakerij", snauwt de Bohuslaner. „Je deed er beter aan mij vrij te laten. De vorst van Bohuslan zal bloedig wraak nemen als hij dit hoort." „En horen zal hij het", knikt Eric, „terwijl hij zijn gevangene gebaart op te stappen. Zwijgend begeven zij zich op pad en hoe verder hij van huiskomt, hoe onzekerder de oude Bohuslaner zich begint te voelen. Dagen lang trekken zij verder en in die tijd heeft Eric ruimschoots gelegenheid de ander uit te horen. Niet zonder succes ook, want de Bohuslaner beseft maar al te goed, dat zijn leven, van die ijzige Noorman afhangt. De spichtige gevangene, wiens naam Regin is, blijkt de raadsman van de koning van Bohuslan te zijn, die niet alleen de opdracht had goud over te dragen aan Harald, maar er zich bovendien van moest overtuigen of het wel juist besteed werd. „Ja, ja", zegt Eric grimmig, „dat „juist besteden" betekent, dat mijn leger en ik er bij, met het goud van Bohuslan om hals gebracht moet worden. Wat is dat voor een laffe schurk, dat hij zelf niet te voorschijn durft te komen?" Regin haalt zwijgend de schouders op. „Maar hij zal er van lusten", gromt de Noorman onheilspellend. „Want jullie Bohuslaners hebben in het verleden al meer dan genoeg ellende gesticht. Daar zal ik nu eens voor goed een einde aan maken." „Maar ik heb het nooit gedaan", brengt Regin benepen in het midden, „ik ben een arm oud man. Van mij zult gij nooit meer last beleven, als gij mij nu vrij wilt laten." Maar Eric luistert niet meer. Hij houdt met een ruk de pas in en staart peinzend naar de stofwolk verweg op de vlakte. „Daar nadert een grote groep krijgsvolk......"

Landsverordening op het kijkgeld verschenen

Ter goedkeuring is door de Gouverneur aan de Staten voorgelegd een ontwerp-landsverordening betreffende het heffen van een bijdrage ten behoeve van de televisie. Deze landsverordening op het kijkgeld is blijkens de memorie van toelichting van de ministers van financiën en welvaartszorg, van verkeer en vervoer en van cultuur en opvoeding samengesteld in navolging van de Nederlandse wet op het kijkgeld. In de M.v.T. verklaren de ministers dat ontduiking van het kijkgeld nagenoeg onmogelijk is gemaakt door o.a. de aangifte-plicht van koper en verkoper. Zij menen verder dat het ontwerp geen verdere toelichting vereist.

Volgens de bovengenoemde landsverordening zal het in de toekomst verboden zijn een televisie-toestel (een televisie-ontvanginrichting genoemd) in zijn bezit te hebben en het al dan niet te gebruiken zonder dat men tevens een televisiekaart bezit, die door of namens de directeur van de landsradio- en telegraafdienst wordt afgegeven.

Op de televisiekaart staan naam en adres van de houder van het televisie toestel vermeld. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, zal de termijn worden bepaald waarbinnen men een aanvraag moet indienen om in het bezit te komen van een dergelijke kaart. Verhuist men dan zal men verplicht zijn binnen acht dagen daarvan kennis moeten geven aan de directeur van de Landsradio- en Telegraafdienst door de kaart voorzien van het nieuwe adres tegen ontvangstbewijs aan het postkantoor in te leveren. Het kijkgeld zal maximaal zestig gulden per jaar gaan bedragen, en in maandelijkse termijnen betaald kunnen worden. Het juiste bedrag zal nog bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, nader worden vastgesteld. Men kan ook per kwartaal vooruit betalen en wel op 2 januari, 1 april, 1 juli en 1 oktober. Uitgezonderd van het betalen van dit kijkgeld zijn degenen die geheel of gedeeltelijk een beroep maken van het vervaardigen, verkopen, verhuren of herstel dan wel het vervoeren, of opslaan der televisietoestellen, voor zover het toestellen betreft die aanwezig zijn voor verkoop, verhuur, herstel, vervoer of opslag. Verder zijn uitgezonderd de ambtenaren die als consulaire ambtenaren van vreemde mogendheden werkzaam zijn op de Nederlandse Antillen evenals de op de consulaten werkzame kanselarij-ambtenaren met betrekking tot de voor hun persoonlijk gebruik aanwezige televisie toestellen.

Deze laatste uitzondering geldt alleen als zij vreemdelingen zijn en geen bedrijf of beroep uitoefenen alhier en voorts onder de voorwaarde dat deze voorwaarde geldt op basis van wederkerigheid.

Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen kunnen verder nog uitzonderingen worden gemaakt voor bepaalde categorieën van personen uit hoofde van hun werkzaamheden en bepaalde categorieën van instellingen uit hoofde van hun menslievend karakter.

De landsontvanger is belast met het innen van het kijkgeld. De directeur van de Landsradio- en Telegraafdienst doet maandelijks een opgave toekomen aan de landsontvanger met de namen van de op het eilandgebied wonende kijkgeldschuldigen tesamen met hun adressen en de data waarop hun schuldplichtigheid aanving. Als men niet op tijd het kijkgeld voldoet zal de landsontvanger in een aangetekend schrijven aanmanen om binnen veertien dagen aan zijn verplichtingen te voldoen. Pas daarna zal de landsontvanger tot dwanginvordering kunnen overgaan. De reeds genoemde directeur kan de verzegeling gelasten van een televisietoestel en de houder of iemand anders tot bewaarder van het verzegelde toestel aanstellen. Dit gebeurt wanneer een bezitter van een televisietoestel geen televisiekaart kan aantonen of achter is met zijn betaling. Degene die belast is met het bewaren van het televisietoestel is verplicht binnen vier dagen na overbrenging van het toestel naar een ander perceel daarvan kennis te geven aan de directeur.

Uitzonderingen

Regels zijn verder vastgesteld met betrekking tot degenen die van het verhuren enz. van televisietoestellen geheel of gedeeltelijk hun beroep maken. Zo moeten zij o.a. aan de directeur kennisgeving doen van de naam en het adres van degenen aan wie zij een toestel overdragen anders dan tot herstel, vervoer of opslag; zij zijn verplicht een administratie bij te houden van de aanwezige en afgeleverde toestellen volgens de richtlijnen van de directeur, terwijl zij verder hun volledige medewerking moeten verlenen aan de controle welke door ambtenaren bedoeld in art. 8 van het Wetboek van Strafrecht en door de directeur aangewezen en beëdigde ambtenaren van de Landsradio- en Telegraafdienst kan worden ingesteld op plaatsen waar men redelijkerwijs kan veronderstellen dat een televisietoestel aanwezig is. Deze controle kan ten alle tijde gebeuren. De ambtenaren kunnen ook tegen de wil van de bewoners in een huis betreden als zij vergezeld zijn van een officier van justitie of van een hulp-officier van justitie of als zij voorzien zijn van een algemene of bijzondere schriftelijke lastgeving van een van deze ambtenaren.

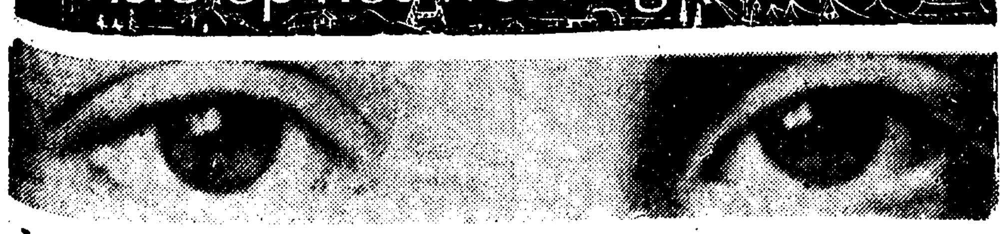
Verbreking van een aangebracht zegel of niet nakoming van een of meer verplichtingen kan worden bestraft met een geldboete van maximaal duizend gulden.

De landsverordening treedt in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip en kan voor de verschillende eilandgebieden verschillend zijn.

Waardeloos

Een afgestuurde in de Sowjet-Unie kan zijn universitaire graad kwijt raken als zijn werk later geen waarde heeft voor de produktie of als zijn wetenschappelijk onderzoek niet binnen bepaalde tijd concrete resultaten oplevert in dat geval wordt het verlenen van de graad als een "vergissing" beschoud, aldus een besluit van de Sowjet--Regering en het centrale comite van de communistische partij dat vrijdag in Moskou is gepubliceerd. Verdediging van stellingen van proefschriften zal in het vervolg alleen zijn toegestaan als een wetenschappelijk instituut of in geval van toegepaste wetenschap een industriele onderneming, een gunstig advies heeft uigebracht, aldus het besluit.

visie op het wereldgebeuren

In een commentaar op de Franse kernproef zegt de Engelse „Guardian", dat Frankrijk de zaak van de vrede misschien een dienst heeft bewezen door de dringende noodzaak van een akkoord over het staken van de kernproeven te onderstrepen. Nu De Gaulle's eerzucht bevredigd is, zal hij wellicht blij zijn als er een aan de bewapeningswedloop op kerngebied wordt gemaakt, aldus dit blad.

De conservatieve „Daily Mail" meent, dat het toch wel huichelachtig zal zijn, als degenen, die akkoord zijn gegaan met het kernbombardement van Hirosjima zich nu verontwaardigd tegenover Frankrijk zullen tonen.

De onafhankelijke „Times" schrijft dat de Franse kernproef — technisch gezien een grote prestatie — de verwachte reactie heeft uitgelokt van Ghana en andere onafhankelijke Afrikaanse landen, hoewel de proef, tenminste tot nu toe, geen gevaar van betekenis voor de gezondheid heeft opgeleverd. Het Afrikaanse protest is echter niet zozeer gericht tegen de proef zelf — per slot van rekening heeft Frankrijk niets gedaan, dat de V.S., Rusland en Engeland al niet eerder en in veel ruimere mate gedaan hebben — als wel tegen deze nieuwe demonstratie van Frankrijks aanwezigheid in het centrum van een opkomend continent, zo meent de „Times".

De Franse bladen tonen zich over het algemeen enthousiast over de geslaagde proef. Zo schrijft de onafhankelijke „Combat": Of men het nu prettig vindt of niet, Frankrijk zal de woordvoerder van Europa zijn op de komende topconferentie en lid worden van de „Atoomclub".

P e r s v r i j h e i d

Ook de Nieuwe Rotterdamse Courant bevat thans in de rubriek „kritische commentaar" onder de titel „Breidelaars tegen beleid en recht" een kritische beschouwing over de maatregel van de Surinaamse regering tegen „De West". De NRC schrijft:

Tussen al het stof, dat het rumoer op de Nederlandse Antillen de afgelopen week heeft doen opwaaien, zou men bijna een eveneens dezer dagen in de boezem van de Surinaamse raad van ministers gevallen besluit over het hoofd zien. De Surinaamse regering besloot namelijk „zich te distantieren" van het te Paramaribo verschijnende oppositieblad „De West" en wel in dier voege, dat dit blad geen gouvernementsadvertenties meer zal ontvangen en alle overheidsabonnementen zullen worden opgezegd. Aan de redactie worden voortaan geen inlichtingen meer verstrekt en evenmin zal men vertegenwoordigers van het blad uitnodigen voor persconferenties en recepties.

De maatregelen zijn genomen op grond van de overweging, dat „De West" zich gedurende anderhalf jaar heeft bezig gehouden met een naar het oordeel van de Surinaamse regering voor Suriname en zijn bevolking zeer tendentieuze berichtgeving en meningsvorming. Zelfs, zo heeft het, heeft het blad bij bezoeken van buitenlandse missies niet alleen in deze laakbare en voor Suriname schadelijke werkwijze volhard, maar bovendien hieraan nog meer kracht bijgezet. Bij voortduring is geprobeerd de Surinaamse regering of haar leden te compromitteren. En tenslotte zou „De West" zeer vaak belangrijke berichten foutief hebben gepubliceerd zonder deze vooraf te hebben geverifieerd of ze te doen rectificeren, terwijl correcties van officiele zijde zonder bewijs werden tegengesproken.

Men kan moeilijk zeggen, dat de beslissing van de Surinaamse regering als een donderslag uit heldere hemel is komen vallen. Reeds geruime tijd bestond er in officiele kringen groot onbehagen over allerlei publikaties in de oppositiepers. Al eerder, zijn wij wel ingelicht, heeft men maatregelen overwogen en nu is het dan eindelijk zover. Het onbehagen van de genoemde Surinaamse kringen berust ongetwijfeld niet op niets. Men moet de bijzondere Surinaamse omstandigheden kennen om zich een beeld te kunnen vormen van de op het gebied van de publieke voorlichting bestaande toestanden. Paramaribo is het enige belangrijke Surinaamse centrum en heeft de allure van een niet al te grote Nederlandse provinciestad. Een en ander geeft gemakkelijk aanleiding tot vertroebeling van persoonlijke relaties aangezien men elkander zo door en door kent, dat zakelijk verschil van inzicht maar al te gauw tot persoonlijke rancune aanleiding kan geven. Daar komt bij dat enkele bladen vrijwel de enige spreektrompetten van de oppositie zijn sinds het wat wonderlijke Surinaamse kiesstelsel leidde tot een volledig wegvagen van de oppositie in de Staten (niettegenstaande de kandidaten van die oppositie nog zeer veel stemmen op zich wisten te verenigen).

Het gevolg van dit alles is, dat de dagbladen te gemakkelijk toegeven aan de verleiding tot „roddelen" in de persoonlijke sfeer en moeilijk de gedragslijn van kritiek op de grote lijnen van een gevoerd beleid kunnen vasthouden. Tekort aan krachten brengt ook al met zich, dat aan de noodzaak tot verifieren van vergaard nieuws niet steeds die aandacht kan worden besteed als wenselijk ware. Intussen geldt dit voor de gehele Surinaamse pers en mag beslist niet worden gesteld, dat speciaal de kranten van de oppositie zich aan de zojuist summier geschetste werkwijze zouden schuldig maken.

Het gouvernement van Suriname meent thans klaarblijkelijk aan een voor haar minder aantrekkelijke toestand een einde te kunnen maken door het belangrijkste oppositie-orgaan te gaan boycotten. Na alles wat men op de Nederlandse Antillen op het punt van de gelijkschakeling van de pers heeft meegemaakt kan het Nederlandse geweten er niet eens al te zeer meer door worden geschokt (hetgeen op zichzelf natuurlijk al een hoogst bedenkelijke zaak is). Niettemin blijft het besluit van de Surinaamse regering bij zonder te betreuren. Het kan moeilijk anders dan als kortzichtig worden beschouwd. Wie vandaag de oppositiepers treft krijgt morgen als oppositie te maken met een regering, die op haar beurt revanche gaat nemen. En dan ontstaat een vicieuze cirkel, die steeds moeilijker is te doorbreken.

Maatregelen als de onderhavige kunnen bovendien op den duur naar onze overtuiging de naast verantwoordelijken slechts een schijn van voldoening geven, omdat zij problemen verplaatsen maar er geen oplossing voor verschaffen. De verbittering in kringen van de oppositie zal er door toenemen en de regering laadt het odium op zich, met ondemocratische middelen haar standje te willen verdedigen.

Wij vrezen daarom, dat de Surinaamse autoriteiten met een boycot-actie, als thans tegen het blad „De West" ondernomen, hun eigen doel ver aan het voorbijschieten zijn.

Bovendien is het geen luxe, de getroffen maatregelen even nader te beschouwen. Zij hebben niet alle dezelfde feitelijke en juridische betekenis. Wanneer wij spreken van ondemocratische middelen kan deze kwalificatie strikt genomen niet gelden voor het onthouden van overheidsadvertenties en het opzeggen van abonnementen door de overheid. Deze maatregelen betekenen voor „De West" alleen een daling van inkomsten. (Overigens heeft elke krant wel de ervaring, dat er lezers bestaan die hun abonnement wegens feiten van heel wat geringere betekenis opzeggen!)

Dat „De West" geen uitnodigingen voor gouvernementsrecepties meer zal ontvangen heeft vooral psychologische betekenis.

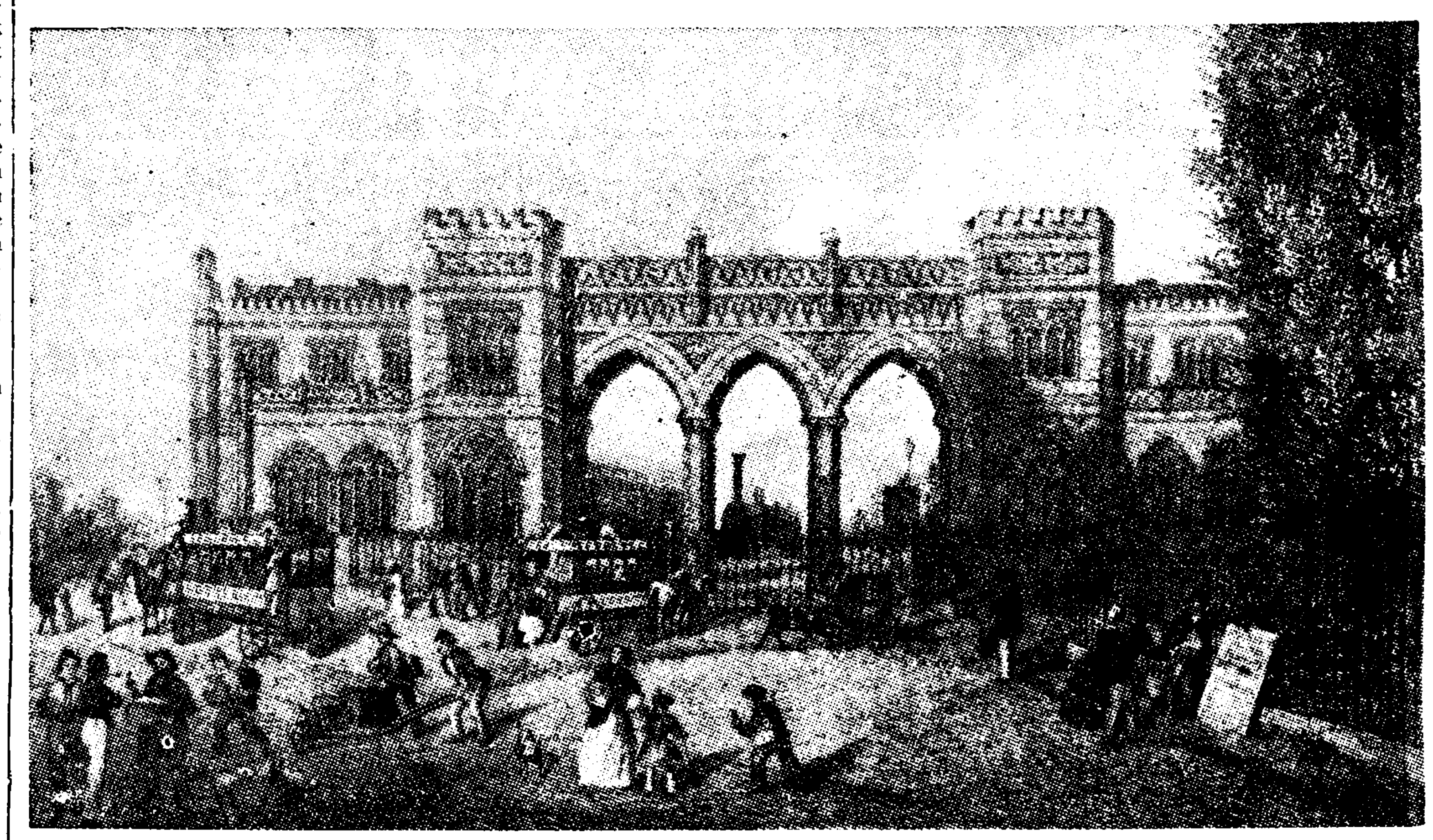
Men kan deze maatregelen betreffende advertenties, abonnementen en recepties minder fraai en ook onverstandig vinden, zij zijn alleen ondemocratisch te noemen voor zover men absolute non-discriminatie als eis van democratie beschouwt.

Anders is het gesteld met de maatregel die inhoudt, dat de redactie van „De West" geen inlichtingen meer van het gouvernement zal ontvangen en niet meer voor persconferenties van het gouvernement zal worden uitgenodigd (waarbij wij even ervan uitgaan, dat bijeenkomsten waar vertrouwelijke mededelingen worden gedaan niet als persconferenties worden beschouwd). Deze maatregel is bepaald ondemocratisch, omdat zij strijdt met de persvrijheid gelijk deze ook in Suriname rechtens is erkend. Met name is de maatregel in strijd met dat aspect van de persvrijheid, dat wel vrijheid van nieuwsgaring wordt genoemd.

Artikel 43 van het statuut voor het koninkrijk zegt o.m. dat „elk der landen zorg draagt voor de verwezenlijking van de fundamentele menselijke rechten en vrijheden". Bovendien geldt voor Suriname ook de Europese conventie voor de rechten van de mens (de desbetreffende verklaring is op 1 december 1955 bij het secretariaat-generaal van de raad van Europa gedeponeerd). In deze conventie is de persvrijheid zodanig geformuleerd, dat de z.g. vrijheid van nieuwsgaring er zonder twijfel mede toe moet worden gerekend.

Wat het Surinaamse gouvernement ten aanzien van „De West" heeft gedaan is dus niet alleen uit een oogpunt van beleid weinig gelukkig, immers geen oplossing biedend: het is bovendien in strijd met het recht. Wanneer wij dit laatste vaststellen en erdoor verontrust zijn, denken wij niet meer aan „De West" — welk blad over het algemeen geen aanspraak op onze sympathie kan doen gelden —, maar alleen aan recht en vrijheid.

Nederland voor honderd jaar *leek mooier dan het was*

Het station van de Hollandsche Spoorweg Mij. in Rotterdam.

(Van een medewerker in Nederland)

Voor honderd jaar had ons land een popperig aanzien. Het was hier zo op het eerste gezicht liefelijk en stil. In een door de tijd stemmig getekend decor, tussen het weelderige groen scheen men vredig te leven. Het silhouet van de steden vertoonde een luchtig mastbos van torens en puntige gevels. Nederig en vriendelijk als een lieveheersbeestje leek ons landje temidden van de machtige en woelige mogendheden er bij te liggen. En als de schaarse stipjes op het torretje had men hier oorden waar een vleugje wuftheid het liefelijke aanwaaide, zoals bijvoorbeeld Groningen en Arnhem. Naar Groningen ging men om zijn vermaarde sociëteit De Harmonie. Temidden van de vorstelijke tuinen prijkte daar tropisch-wit het krullend opgesmukte gebouw met zijn veranda's, zijn lees- en speelzalen en zijn ruimten voor spijs en concert. Sjieker nog was het in de lommerrijke villastad Arnhem met zijn vele clubs en gelegenheden om zijn omliggende kastelen. „Elk oogenblik ontmoet men een sierlijk rijtuigje (pannier genaamd), bestuurd door ene of andere schoone jonkvrouw, die haren blaauwen sluijer, hare blonde lokken en hare linten in de wind laat fladderen," schreef bijna een eeuw geleden de Franse letterkundige Henry Havard, die ons land intensief bereisde en daarvan in verscheidene boekdelen uitvoerig verslag gaf.

Als men hierover leest in het onlangs verschenen gedenkboek „Nederland voor honderd jaar" is men geneigd te verzuchten: „Wat een heerlijk landje!"

Op het loffelijke initiatief van de nu honderd jaar bestaande Nillmij heeft dr. W. Jappe Alberts teksten verzameld uit hetgeen omstreeks de helft van de vorige eeuw in en over ons land is opgetekend. Jonkvrouwe J. M. van Winter heeft er een groot aantal merendeels al te serene illustraties bij gezocht. Het fraai verzorgde boekwerk is jammer genoeg niet in de handel gebracht, maar slechts in eigen kring en onder relaties verspreid. Men vindt er een schat aan kostelijke gegevens in, maar dat ons land een eeuw geleden gebukt ging onder een mensonterende ellende, leed aan zielige lusteloosheid, dat heel die enthousiast gelithografeerde en gepenseelde façade vaak niet veel beter was dan een varkenshok, is te weinig benadrukt.

Welk een genoeglijk pantha rhei geven de samenstellers ons te aanschouwen. Men rentenier : bij een glas Madeira en een oude klare, dutte bij een boek. Vormelijk en deftig ging men met elkaar om. Men besprak de zondagspreek en de benoemingen uit de recente staatscourant. Het verloofde meisje koesterde haar poëzie-album en kocht een uitzet in waaruit ze straks tot de traditionele halfjaarlijkse wasbeurt ruimschoots kon putten. Haar broer studeerde misschien aan een van de vier universiteiten. Veel studenten waren er toen niet, alles bij elkaar zo om en nabij 1300. In Groningen had men genoeg professoren met maar één of twee leerlingen. Men wilde ook nog wel eens op reis gaan. De mannen trokken, als zij een lange reis moesten maken, gewapend met wandelstok en reiszak, en de vrouwen met paraplui en proviandmandje naar de trekschuit van vier uur 's morgens, de vroegste tijd lat men de stadspoort uitkon. Wie niet per schuit of diligence, maar met het eigen rijtuig, te paard of te voet de poort op zo'n matineus tijdstip verliet, diende poortgeld te betalen. In de herberg waar de trekschuit arriveerde en waar men op aansluiting moest wachten, werden de stoven al toegeschoven nog voor de heer en de juffrouw hun brandewijn hadden besteld, en nog voordat de heer een lange, gestopte Gouwenaar was aangereikt. De trekschuit bood vele voordelen boven de botsende diligence In het roefje kon men altijd el met een metgezel omber (hombre à deux) spelen en een fatsoenlijk gesprek voeren De spoorwegverbindingen, zoals men die vanuit Amsterdam had met Haarlem, Rotterdam en Arnhem kon men nog beter mijden: het was goed voor de wilden en nieuwsgieriger.

Het leven had zo zijn schokken. Dat was voor de burger de aarzelende confrontatie met het geheimzinnig suizende gaslicht; voor de Leidse student was het de dag dat hij, gestoken in jacquet, zijn dissertatie ter audiëntie aan de koning moest aanbieden; voor het volk was he de kermis met de jaarmarkt, als de herberg uitpuilde, rappe boerenjongens te paard aan et ringrijden deelnamen en er dag en nacht gedanst werd, reidansen en walsen. En dan had men het gewone vermaak, zoals op het platteland de avondvergaderingen van 't Nut het kaatsen en het vogelschieten in de zomer en het schaatsenrijden 's winters. Voor het schaatsen moest men natuurlijk in Friesland zijn. Men had er van buiten de provincie die er grotelijks schande van spraken zoals die Friezinnen naar de startlijn reden, op het eerste wedstrijdsignaal rokken en kleed van haar struise leden lieten zakken en bij het tweede signaal in borstrok en wollen broek als gevleugelde woestelingen over het ijs krasten, naar de eindstreep.

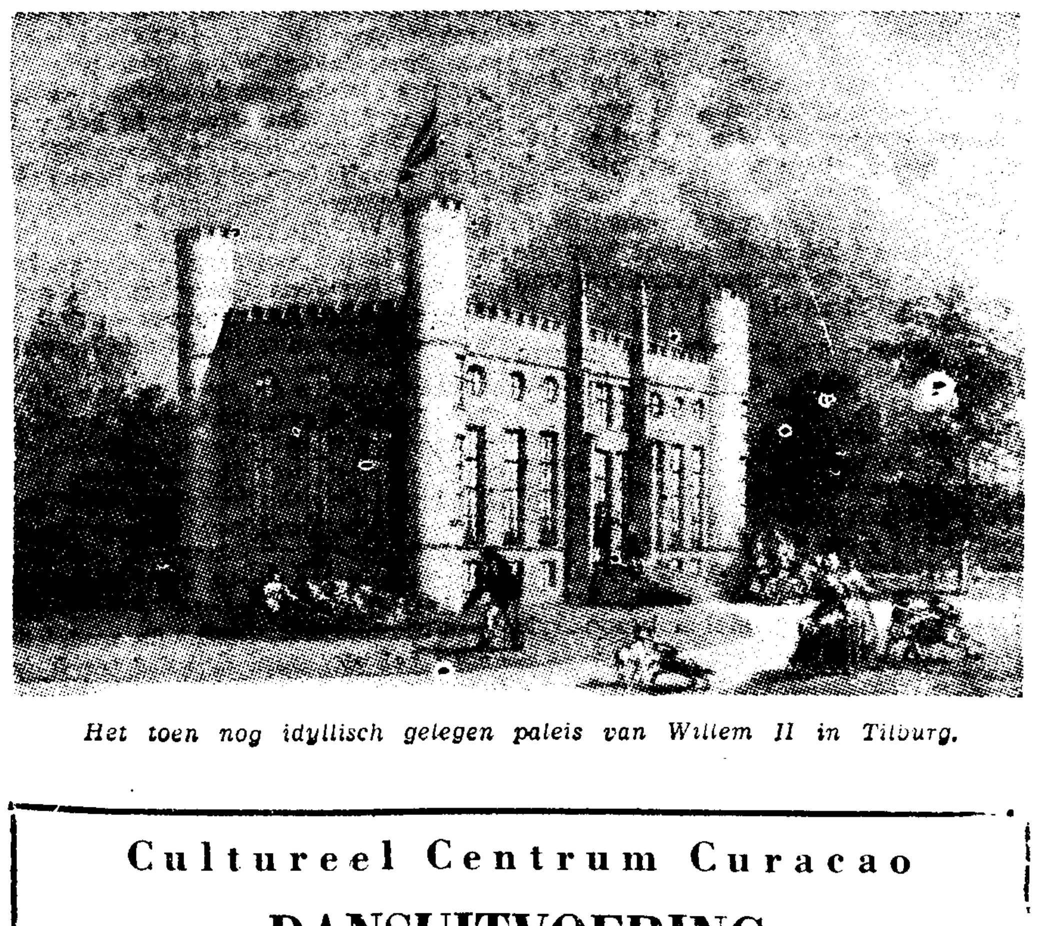
De jongste jeugd had natuurlijk altijd kermis. Want wat stelt men zich van een school voor als er, landelijk gezien, slechts één onderwijzer is op gemiddeld 113 leerlingen. En wat van het onderwijs op zo'n onontgonnen, door zandverstuivingen geteisterd gebied als de Veluwe, waar de onderwijzer — ook al om zich in het leven te houden — elke week bij een ander gezin in de kost komt en voor die prijs zijn lessen geeft In Wekrom gaf de boswachter 's winters onderwijs, terwijl het werk op zijn akker door anderen verricht werd. Het was voldoende als hij de kinderen het spellen van de Bijbel, enig rekenen en het zingen van psalmen kon bijbrengen.

In deze geest kabbelt het verhaal verder. Men bespeurt zwak iets van de onrust, iets van de dans om het gouden kalf, de machine, die de mensen gaat beroeren. Jan Pieter Heije klaagt over het bederf der nieuwigheden. Er zijn er maar weinig die deze periode bezien als een lange, verrukkelijk St.-Nicolaasavond met als maar nieuwe technische surprises. Was het niet zo dat Charles Boissevain, die in 1865 voor het eerst op een velocipède door Rotterdam reed, met koolstronken werd bekogeld en voor „rijke nietsnut" uitgescholden? En er waren artsen die het hoofd schudden toen schoorvoetend de eerste roekelozen zich in Scheveningen aan een zeebad waagden. Gelukkig waren er nog patroons die het goede gebruik in ere hielden 's zondags een kwartier de machines te doen stoppen om in persoonlijk de arbeiders uit de Bijbel voor te lezen.

Weinig trefzeker en klemmend is ook de keuze der illustraties en teksten als het droevige sociale aspect belicht moet worden. Men vindt rapporten van gouverneurs over een staking en een opstootje. Een verslag van de Provinciale Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzicht uit 1860 liegt er ook niet om. Daarin vindt men over een Twents plaatsje vermeld: „De voedingsmiddelen der lagere volksklassen zijn: roggenbrood en aardappelen, spek, een weinig visch, koffie met veel cichorei, put- en loopend water, en veel sterke drank." „Ondoelmatige meerendeels onzindelijke en voor het getal der bewoners te kleine woningen, met zeer nabij elkander zijnde slaapplaatsen, zonder regenbakken, met buiten 's huis zich bevindende privaten." Over de Twentse weverijen wordt onthuld dat de mannen 65½ cent per dag verdienen, de jongens 49 cent, de vrouwen 56 cent, de meisjes 45 cent en de kinderen beneden 14 jaar 23½ cent. Ook staat ergens tussen het plezierig gebabbel van mooi-weerreizigers een verzoek te lezen, waarin gevraagd wordt bedelarij oogluikend toe te staan, daar de georganiseerde bedeling het niet meer aan kan.

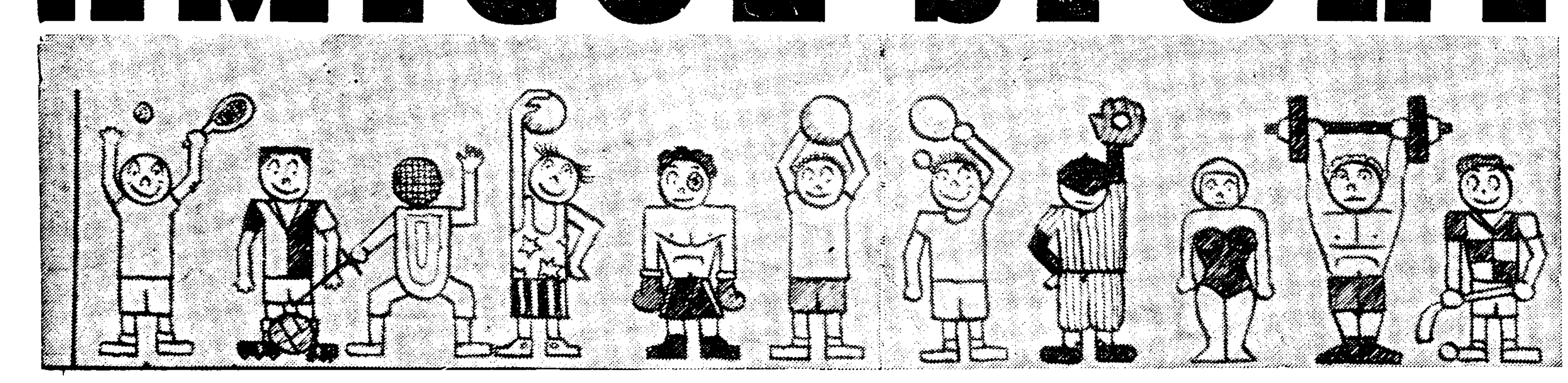
Maar dan hebben wij het zo ongeveer gehad. Daaruit moet men afleiden dat ons landje eigenlijk helemaal niet zo vredig en liefelijk was. Een vijfde van onze ruim drie miljoen inwoners tellende bevolking moest toen van de bedeling leven. Onze vierde stand, het industriële proletariaat, bestond uit vele honderdduizenden jeneverdrinkers en aardappelen met modderwater etende mensen. Bij iedere epidemie werden hun gelederen ernstig gedund. Ze werden misschien met dertig jaar oud en hoogstens 1,65 meter lang. Ze waren eigenlijk te zwak om in industrieën opgenomen te worden en de bedrijven moesten voor hen Duitse en Engelse arbeidskrachten in dienst nemen. Als ze wat verdienden, kregen ze het geld uitbetaald in de kroeg. Als een honende schreeuw heeft Multatuli in zijn „Ideeën" een staatje van de uitgaven van een arbeider nagelaten. Deze, zijn vrouw en drie kinderen komen per week van *f* 5,77½ rond. Volgens het staatje betaalt deze man geen huur, brandstof, kleding, schoeisel, meubilair, geneesmiddelen, enz. Hij is geen slachtoffer van de vergetelheid brengende drank en heeft het hele jaar door werk; voor een arbeider van toen een deale situatie.

Wij zijn ook wel geneigd te geloven dat onder die zo uitbundig bezongen pronte bevolking van het platteland, die rentenierende heren en crinolines dragende vrouwen uit de stad afschuwelijk veel kleinzielig geharrewar en kletskouserij hebben bestaan, want veel anders had men niet om handen. Het boek van de Nillmij is aantrekkelijk genoeg, maar door zijn vertekening vooral een bijdrage tot de mythe die Jacob van Lennep al „dien goeden ouden tijd" noemde. Men kan de geschriften uit die tijd ook eigenlijk niet vertrouwen, want leed niet vooral de negentiende-eeuwer aan een bijster ongemotiveerde zelfgenoegzaamheid?

Het toen nog idyllisch gelegen paleis van Willem II in Tilburg.

AMIGOE-SPORT

Met een resoluut gebaar geeft scheidsrechter Verdonk aan de spelers van Jong Colombia te kennen dat hij bij zijn beslissing blijft: de wedstrijd is voorbij en het zo pas gemaakte onverwachte doelpunt van Subt blijft gehandhaafd. Deze beslissing in de 26e minuut na de hervatting vormde het einde van een over het algemeen sportieve wedstrijd waarin de jongens van Boca San Michiel op weg waren hun vierde overwinning te behalen.

Vroegtijdig einde na incident in tweede helft

Zes-en-twintig minuten na de hervatting floot scheidsrechter Verdonk zondagmiddag het einde van de voetbalwedstrijd S.U.B.T. — Jong Colombia nadat een ongelukkig incident had plaats gehad, waarbij de speler Constancia van Jong Colombia van het veld werd gestuurd, nadat even later S.U.B.T. de gelijkmaker had gescoord (1—1). Ongelukkig was dit incident, omdat de wedstrijd in een sportieve sfeer was gespeeld, hoewel men elkaar fors aanviel. De wedstrijd zelf stond niet op hoog peil, maar het zag er naar uit, dat Jong Colombia zijn puntentotaal wat zou gaan verhogen, want tot één minuut voor het incident stonden de jongens van Boca San Michiel met 1—0 voor. S.U.B.T. speelde niet op volle toeren en gaf een enigszins laks spel te zien, waarbij men technisch wel iets beter was dan de tegenstander, maar waarbij men toch tevens herhaaldelijk aan de voorhoede van Jong Colombia vrije kansen weggaf.

JONG COLOMBIA en S U B T delen de punten

Om kwart over vier floot scheidsrechter Verdonk, geassisteerd door de grensrechters Mercera en.... Daal (S.U.B.T.) voor de aanvang van de wedstrijd. Een zware wind blies over het veld. Voor zover er van voordeel te spreken was, lag dat bij S.U.B.T.

De wind was er zeker debet aan, dat de bal nog al eens op onverwachte plaatsen terecht kwam, omdat men niet voldoende rekening hield met de regel de bal laag te houden, zodat de wind er minder vat op zou kunnen hebben.

Jong Colombia wist al spoedig de bal te veroveren en trok daarop in de eerste minuten van de wedstrijd ten aanval. Bij een doorbraak van S.U.B.T. echter wisten de jongens van Kintjan in de vijfde minuut een corner te forceren, die op links werd genomen door Heyliger, welke speler voor het eerst sinds lange tijd stond opgesteld. Keeper Serberie raakte bij zijn sprong naar de bal even geblesseerd, maar kon de eerste helft nog verder uispelen.

Het spel van beide ploegen bleef onsamenhangend, maar na zeven minuten spel zag S. Martinus van Jong Colombia een gat in het doel en scoorde de enige goal voor zijn ploeg. Keeper Tweeboom had de bal, die Meulens hem toeschoot, niet voldoende kunnen wergwerken, zodat de bal weer bij Martinus terecht kwam, die daarop inschoot. Groot was de vreugde bij de supportersschare van Boca San Michiel.

De corner, die S.U.B.T. daarna aan Jong Colombia afdwong, leverde echter niets op. Even later ging een bal van Brandborg hoog over het heiligdom van keeper Serberie heen, terwijl Jong Colombia met snel overspelen zich meer kansen wist te scheppen dan de thuisploeg. Vooral de rechtervleugel van Jong Colombia was aardig op dreef, terwijl S.U.B.T. zich vele malen bezondigde aan slordig spel.

In de negentiende minuut deed zich weer een angstig ogenblik voor het S.U.B.T.-doel voor, toen S. Martinus en Martina in het strafschopgebied een tweede goal probeerden te forceren. De aanval leverde niets op. Hetzelfde lot ondergin een aanval van Martis, die overschoot. In de 22e en 23e minuut kon S. Martinus tweemaal een corner nemen. De eerste corner van links kon moeite door keeper Tweebom tot corner verwerkt worden, zodat Martinus zijn geluk aan de andere kant kon proberen. Schoten van Gumbs (alleen voor het doel met keeper Serberie) en Wijman leverden ook niets op voor S.U.B.T.

S.U.B.T. wist zich in de tweede helft te ontdoen van de druk der tegenpartij, maar indrukwekkend spel werd niet tentoon gespreid. In de 37e minuut nam Martis van rechts een corner, die door Brandborg met zijn hoofd tegen de paal geplaatst werd.

In de laatste minuten voor de rust ging keeper Serberie uit het veld en moest worden vervangen. Met de stand 1—0 voor Jong Colombia eindigde de eerste speelhelft.

Na de hervatting zakte het spelpeil nog meer. Tot tweemaal in tien minuten tijd kon S.U.B.T. een corner nemen, die beide malen op niets uitliep. Over en wee trapte men maar wat. In de 20e minuut kwam S. Martinus alleen voor doel te staan, maar het uitlopen van keeper Tweeboom deed zijn schot op doel mislukken.

Vijf minuten laer kwamen Constancia en Brooks te vallen op de speelhelft van Jong Colombi.a De laatste speler echter meende blijkbaar getrapt te zijn door zijn tegenstander en schopte daarop terug. Direct kwamen andere spelers toegerend. Het incident zou echter goed zijn afgelopen, indien beide spelers uit het veld zouden zijn verwijderd. Scheidsrechter Verdonk wees echter onverbiddelijk alleen Constancia het veld uit en gaf aan S.U.B.T. een vrije trap wegens free-kick. Terwijl alle spelers van Jong Colombia nog bij de scheidsrechter stonden om te protesteren tegen het feit, dat Brooks in het veld mocht blijven, floot de scheidsrechter voor de vrije trap die direct door Subt werd genomen. De bal belandde bij Brandborg, die met een hard schot de bal in het net joeg. Ondanks het protest van Jong Colombia, dat men zich nog niet had kunnen opstellen, wees de referee naar het middenveld.

Toen daarop de jongens van Boca San Michiel een dreigende houding aannamen, floot de referee af. De gemoederen waren intussen zozeer verhit tegen de scheidsrechter, dat deze van alle kanten door supporters en spelers werd gemolesteerd en met moeite een toevlucht kon zoeken in de verkleedgelegenheid. Jammerlijk was dit incident, omdat de wedstrijd over het algemeen sportief werd gespeeld en er nu zo'n onverwacht einde aan moest komen.

Met de stand 1—1 als voorlopige eindstand, ziet de ranglijst er nu als volgt uit:

	gesp.	gew.	gel.	verl.	pt	doelpt v.	doelpt t.
J. Holl.	9	6	2	1	14	13	6
Sithoc ..	9	6	1	2	13	17	6
Vesta ..	9	6	0	3	12	18	9
S.U.B.T.	10	4	4	2	12	17	9
C. Dom.	9	4	2	3	10	14	9
J. Col.	10	3	2	5	8	9	17
Scherp.	9	1	1	7	3	6	15
Riverside	9	1	0	8	2	8	31

Ad Interim

Een gevaarlijk ogenblik voor het doel van SUBT. Keeper Tweeboom weet met een hoge sprong de bal net weg te graaien voor de koppende linksbinnen van Jong Colombia, Constancia. Pikeur en Balentien houden daarbij een oogje in het zeil. (foto's Beaumont).

5 y 6 uitslagen

Gisteren leverden de cinco-y-seis-races het volgende resultaat op:

1. **NIMBO II**
2. **MAJARU**
3. **BANAL (llave 9)**
4. **FRAC**
5. **ESPACIO**
6. **GRAND CANYON (voor de derde achtereenvolgende keer).**

Tot Zondagavond negen uur waren er 16 cuadros met de zes winnende paarden gevonden. De bezitters van deze cuadros kunnen 43.805,15 bolivar toucheren. Voor de 459 inzenders van de cuadros met vijf winnende paarden liggen 1017,95 bolivars te wachten. Wij hopen in onze editie van morgen uitvoeriger te kunnen terugkomen op deze races.

Uitslagen Engelse League

De uitslagen van de Engelse league zijn:

Blackburn Rovers — Manchester City 2-1, Blackpool — Arsenal 2-1, Bolton Wanderers — Nottingham Forest 1-1, Chelsea — Fulham 4-2, Everton — Wolverhampton Wanderers 0-2, Luton Town — Sheffield Wednesday 0-1, Manchester United — Preston North End 1-1, Newcastle United — Leeds United 2-1, Tottenham Hotspur — Leicester City 1-2.

Antilliaanse trip

Clubs verlenen medewerking

Een aantal clubs uit de ere-divisie, die rechtstreeks betrokken kunnen zijn bij een na-competitie en bij het afstaan van spelers voor de trip naar de West van het Nederlandse elftal, heeft zaterdag in Den Bosch een bespreking gehouden over deze onderwerpen. De vertegenwoordigers benoemden een commissie, die op korte termijn een onderhoud zal aanvragen bij het bestuur van de KNVB voor de behandeling van de volgende punten: a. het handhaven van de na-competitie voor de drie hoogst geklasseerde clubs in de ere-divisie; b. het vaststellen van de data voor de trip van het Nederlands elftal naar de West , waaraan de betrokken clubs hun medewerking zullen verlenen. In de commissie hebben zitting de heren Schubert (Ajax), Kieboom (Feyenoord), Adriaans (Rortuna'54) en Van Gelder (PSV).

CANWORD debuteert in N.E.C.

In een vriendschappelijke wedstrijd tussen N.E.C. en de Enschedese Boys, welke door N.E.C. met 2-4 werd verloren, nadat het bij de rust met 1-0 had voorgestaan, is Canword voor rust als spil voor de Nijmegenaren uitgekomen. Hij leverde toen een alleszins bevredigende prestatie. In de tweede helft werd hij als linksbinnen opgesteld en dit experiment had minder succes, omdat niet alleen de verdediging van N.E.C. werd verzwakt maar ook de hele ploeg eigenlijk werd ontwricht. In zeer korte tijd maakte de Enschedese Boys drie doelpunten.

Zoals bekend mag Canword voorlopig niet in competitiewedstrijden uitkomen. Ongetwijfeld zal N.E.C. hem nog in komende vriendschappelijke wedstrijden op verschillende plaatsen proberen, teneinde vast te stellen waar hij het meeste rendeert.

—x—

De Peruaanse selectie, die op het ogenblik op toernee is in het Verre nees elftal gespeeld in Hong Kong. De thuisclub verloor deze wedstrijd met 5-1.

Cultureel congres „Wie Eegie Sanie"

Het bestuur van J.P.F. deelt mee, dat de opening van het cultureel congres van de Surinaamse culturele vereniging „Wie Eegie Sanie" hedenavond van 7.30 tot 8.30 uur in de J.P.F.-club zal worden gehouden. In verband hiermee begint de vergadering van de canasta-afdeling om 8.45 uur; de algemene vergadering van bovengenoemde culturele vereniging zal op 19 februari i.p.v. 18 februari worden gehouden. Hierdoor wordt de bingo-avond verzet op 18 februari.

1-1 in Havana

Elf van de Antillen vechten een „gelijk" tegen Costarikijnen

In de openingswedstrijd van het voetbalkampioenschap van midden-Amerika heeft de ploeg van de Nederlandse Antillen haar aanhang aangenaam verrasht door gelijk te spelen tegen de grote favoriet van het toernooi Costa Rica. De uitslag van de wedstrijd was: 1-1, een score die reeds bij de rust was verkregen. Eerlijk gezegd was dit tegen alle verwachtingen in want de Costarikijnen hebben, ook al met het oog op hun uitstekende technische kwaliteiten, een reputatie in midden-Amerika en aan strijdlust ontbreekt het deze heren evenmin. Een elftal speelt echter slechts zo goed als de tegenstander het toelaat. En deze tegenstander gebruikte het wapen van de geestdrift met zoveel overtuiging en de op vier man gebaseerde verdediging weerde zich zo kundig dat de spelers van Costa Rica geen gelegenheid kregen al hun mogelijkheden te verwezenlijken.

In de tweede helft domineerden zij en toen spande het herhaaldelijk voor het Antilliaanse doel. Maar de verdediging hield stand en alle pogingen van de favorieten om de zege te forceren waren vergeefs. Vier minuten na de aftrap opende de linksbuiten van Costa Rica Ruben de score en toen verwachtten de 4000 toeschouwers in het stadion van Havana een overwinning met sprekende cijfers. Maar de Antillianen bleken allerminst ontmoedigd. Zij trokken telkens weer een muur van spelers voor hun doel op, sloegen de stormlopen af en gingen tot tegenacties over zodra ze de kans schoon zagen.

In de 25ste minuut hadden zij succes. Bij een scrimmage voor het doel van Costa Rica scoorde de Antilliaanse rechtsbuiten Regales de gelijkmaker met een keihard schot. Met de stand 1-1 ging de rust in. Na de hervatting was Costa Rica in de meerderheid. Het elftal speelde nu al zijn technische troeven uit en de ene aanval na de andere golfde naar het Antilliaanse doel waar men alle zeilen bij moest zetten om onheil te voorkomen. De ploeg werd geheel in de verdediging gedrongen, maar men wilde niet verliezen en hield stand. Ook dank zij keeper Diaz, die een aantal prachtige saves verrichtte.

De Costarikijnen zetten nog alles op alles maar hun tegenstanders gaven geen krimp en toen de scheidsrechter voor de laatste maal floot wees het scorebord nog altijd de stand 1-1.

Vanavond komt Suriname in het veld tegen Cuba, dat in het laatste toernooi als hekkesluiter eindigde.

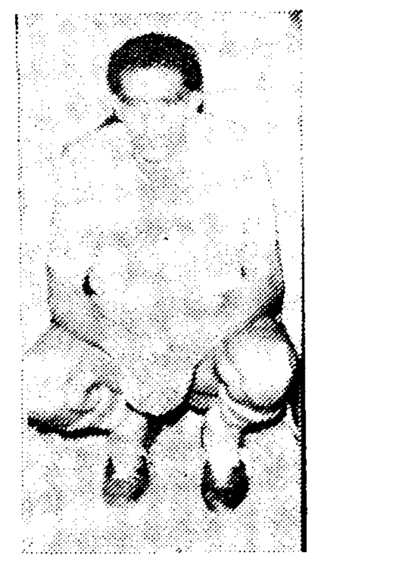
De elftallen waren als volgt samengesteld:

Nederlandse Antillen:

Diaz, Voss, Larosa en Andrews; Jansen en Boyé; Regales, Bibiana, Dirks, Jansen en Werleman.

Costa Rica:

Alvarado. Giovani en Catato, McDonald, Marvin en Quesada. Valenciano, Rojas, Cuty, Cuca en Ruben.

Carlos Regales, die de gelijkmaker in de touwen joeg in de wedstrijd Costa Rica — Antillen.

SPORT-VARIA

De betere ploeg in het boeiende, maar povere duel Sport Club Enschede — Elinkwijk, was Enschedé.

Van het begin af het spelbeeld beheersend, nam de ploeg kort voor de rust de leiding, toen Kerkhoffs rustig inschoot, nadat de bal tegen de paal was gestuit. Kruin, de snelste en gevaarlijkste in de Utrechtse ploeg, kon hierop geen antwoord geven, want het samenspel was pover. Tien minuten voor het eind verspeelde hij de laatste kans, door voor open doel over de bal heen te lopen. Kort daarna stelde Enschede de zege veilig: 2-0.

Voor de tweede en laatste voorronde van de Afrikaanse zone van het Olympisch voetbaltoernooi won Soedan zondag in Khartoem met 1-0 (rust 0-0) van Tunesië. Behalve deze landen plaatste zich ook voor deze groep de Verenigde Arabische Republiek. De teams spelen een gehele competitie om twee plaatsen in het eindtoernooi.

o—o—o

De Nieuwzeelander Murray Alberg heeft zaterdag in Auckland op een grasbaan de 3 Engelse mijl gelopen in 13.11,4, de beste prestatie ooit op een grasbaan verricht. Het wereldrecord (uiteraard Sintelbaan) staat sedert 1958 met 13.10,8 op naam van de Australiër Albert Thomas.

—x—

Bij wedstrijden in Madison Square Garden bereikte de Amerikaanse hoogspringer John Thomas voor de zevende keer in dit seizoen een hoogte van 2,13 meter. Zijn pogingen om 2,18 m. te behalen faalden.

—x—

In Los Angeles liep de Australiër Allen Lawrence zaterdag de 2 Engelse mijl in 8.46,0, de snelste tijd op een indoorbaan. Voor indoorprestaties bestaan echter geen wereldrecord. De negersprinter Roscoe Cook voegde zijn naam bij de lange lijst van atleten, die de 60 yards in 6 seconden precies liepen.

—x—

De Braziliaanse club Madureira uit de eerste divisie brengt binnenkort volgens de berichten een bezoek aan Venezuela. Men zal daar twee wedstrijden spelen tegen Italia en Español op zaterdag en maandag 20 en 22 februari.

—x—

Saprisa, nog bekend op de Antillen van verleden jaar, heeft in San José op Costa Rica met 4-3 gewonnen van Huracan uit Argentinië. Huracan is op het ogenblik op toernee en zal ook wedstrijden spelen in Quito.

—x—

De bekende Braziliaanse profclub Vasco da Gama heeft onlangs in Bogota in Colombia een wedstrijd gespeeld tegen Nacional. De thuisclub werd verpletterend verslagen door de Brazilianen, die een klasse beter speelden. Tot zeven maal toe moesten de Colombianen een doelpunt toestaan, terwijl Nacional zelf geen enkele scoringskans wist te benutten. Bij de rust was de stand reeds 6-0.

—x—

De bekende Portoricijnse baseballer Orlando Cepeda heeft naar uit San Francisco wordt vernomen nog steeds niet zijn contract met de Giants getekend. De vice-president der Giants, Charles Feeny, verklaarde naar aanleiding hiervan dat Cepeda meer zal verdienen dan de Amerikaanse president in twee jaar, als hij het vorstelijke aanbod der Giants aanvaardt. Hij noemde geen getal, maar volgens de aanwijzingen zou de 22-jarige Cepeda een aanbod hebben gekregen van 22.500 dollars. Hij vroeg echter om dertigduizend dollars.

K.N.V.B.-Uitslagen

ERE-DIVISIE:

Blauw-Wit — Rapid 3-1
VVV — Volendam 4-2
Sparta — ADO 6-0
Spcl. Enschede — Elinkwijk 2-0
Sittardia — Fortuna'54 0-3
DOS — Ajax 2-2
DWS/A — NAC 1-2
Willem 2 — PSV 3-4
MVV — Feyenoord 2-0.

EERSTE DIVISIE A:

KFC — NOAD 2-0
Excelsior — SVV 1-1
BVV — HVC 3-0
Fortuna (Vl.) — Wageningen 1-1
Vitesse — De Volewijckers 1-1
Veendam — Rigtersbleek 1-1
Stormvogels — 't Gooi 4-0
Helmond — GVAV 0-2.

EERSTE DIVISIE B:

DEFC — Leeuwarden 4-1
RBC — de Graafschap 6-0
AGOVV — Go Ahead 2-0
SHS — RCH 4-3
Hermes/DVS — ZFC 1-0
Limburgia — Heracles 1-1
DHC — Helmondia'55 1-0
Alkmaar — VSV 1-4.

TWEEDE DIVISIE A:

Baronie — Roda Sport 2-1
De Valk — EBOH 0-2.

TWEEDE DIVISIE B:

Hilversum — Velox 0-2
Be Quick — Zwolse Boys 2-1
Velocitas — Oldenzaal 2-1
Zwartemeer — Tubantia 1-2
Heerenveen — Rheden 2-0
PEC — Zeist 4-1.

EERSTE KLASSE A:

OSV — Laakkwartier 2-2
DWV — Unitas 2-2
HFC — De Spartaan 2-0
DCG — Gouda 0-3
SVW — Emma 4-0
Quick — UVV 1-1.

EERSTE KLASSE B:

Quick'20 — Alcides 1-3
Borne — Hengelo afgelast.
Oosterparkers — ESCA 3-2
Be Quick (Zutphen) — VDZ afgelast.
SNEEW — WVV 2-0
WVC — DOS'19 1-1.

EERSTE KLASSE C:

Wilhelmina'08 — TOP 2-1
Brabantia — Spcl. Emma 1-1
De Spechten — MOC'17 0-1
Hoensbroek — Spcl. Irene 2-1
Roermond — Boxtel 0-0.

Squaw Valley

Geen Oost Duitse journalisten

De Amerikaanse autoriteiten hebben geweigerd visa te verlenen aan Oost Duitse journalisten die de Winterspelen in Squaw Valley wilden verslaan. Een woordvoerder van het Amerikaanse departement van buitenlandse zaken verklaarde dat deze aangelegenheid een punt van studie is geweest van min. Herter, doch dat men in officiële kringen de mening was toegedaan dat nog steeds de regeling gold dat geen visa verstrekt kunnen worden aan communisten en aan communistische organisaties.

Wedstrijdprogramma Midden-Amerikaanse Spelen

Het wedstrijdprogramma voor de midden-Amerikaanse Spelen op Cuba is als volgt samengesteld:

Maandag 15 februari: Haiti — Honduras, daarna om 10 uur Cuba — Suriname.

Woensdag 19 febr.: Haiti — Surinamee, daarna Antilien — Honduras.

Vrijdag 19 febr.: Cuba — Antilllen, daarna Costa Rica — Haiti.

Dinsdag 23 februari: Suriname — Antillen, daarna Costa Rica — Honduras.

Donderdag 25 febr. Cuba — Honduras, daarna Haiti — Antillen.

Zaterdag 27 febr.: Costa Rica — Suriname, daarna Cuba — Haiti.

Het congres keurde het plan voor het midden-Amerikaanse en Caraibisch clubkampioenschap met verdeling in een midden-Amerikaanse en een Caraibische zone, goed. Volgens dit plan zullen de landskampioenen elk jaar over en weer tegen elkaar moeten spelen.

Donderdagmorgen, 11 februari, maakten de Antilliaanse en Surinaamse delegaties hun opwachting bij de Nederlandse ambassadeur Boissevain, die de ploegen uitnodigde voor een instuif op zondag 21 februari.

—x—

Avery Brundage, de president internationale Olympische Comité, heeft bij de opening van het 56e congres van het I.O.C. te San Francisco het probleem van de nationale vlaggen aan de orde gesteld. Als oplossing hiervan heeft Brundage de suggestie aan de hand gedaan bij de protocolaire ceremonieën de volksliederen te vervangen door een fanfare en de nationale vlaggen te doen strijken wanneer bij de opening van de spelen de Olympische vlag in top gaat.

Spreek ik met de Amigoe?

(Vervolg van pagina 1.)

Zondagmorgen hebben de zangers van de Mexicaanse koren de H. Mis in de kathedraal van Pietermaai „opgeluisterd". De heilige mis werd door monseigneur Holterman op het priesterkoor bijgewoond. De kerk puilde uit, de belangstelling was overweldigend. (Het dameskoor van Pietermaai deed van de weeromstuit ook reuze haar best!)

o—o—o

We kunnen weer een jongen gebruiken. Hij moet een jaar of 17 zijn en wat van administratie afweten. Med je in de morgenuren bij de „Amigoe",